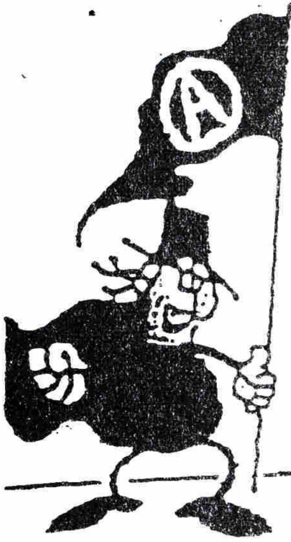

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Κλείσαμε τα 100 τεύχη...
Χρόνια μας πολλά!

ΑΘΗΝΑ, 17 ΝΟΕΜΒΡΗ 1994 - τεύχος 100

Είμασταν, τότε, μια παρέα "κωλόπαιδα"...

Θυμάμαι την πρώτη διαδήλωση. Ξεκίνησε από το "ΑΣΠΡΟ" του Ραχιώτη, απέναντι από το Γαλλικό Ινστιτούτο... Ήταν 1969... Το σύνθημα: "Είμαστε νευρωτικοί !". Ύστερα, τα πράγματα αγρίεψαν... Η παρέα μεγάλωσε... Ήρθε η Νομική. Ξύλο, συλλήψεις, βασανιστήρια, φυλακές...

Από κάποια "κωλόπαιδα" ξεκίνησε κι η προβοκάτσια του Νοέμβρη : "Στο Πολυτεχνείο, γίνεται χαμός !". Και σπεύσαμε όλοι οι "νευρωτικοί"...

Απ'την Τετάρτη, κιόλας, το πράγμα έδειξε πού πήγαινε... Τα ΑΜΧ-30 και τα Μ-113 ήρθανε μετά τις "αύρες"... Κι εκείνες ήρθανε μετά την "κατάλυση του κράτους και της εννόμου τάξεως"... Όπως έρχονται πάντα.

Θυμάμαι το παιδί... Το πέταξαν από ένα ασφαλίτικο με συμβατικές πινακίδες, στην οδό Ζωσιμαδών, προς το λόφο του Στρέφη, με μια σφαίρα στο λαιμό... Πίσω απ'το ασφαλίτικο, ανηφορίζανε οι μπάτσοι κι οι εσατζήδες... Κι έρριχναν στο ψαχνό... Όπως κι οι ασφαλίτες από την κλινική "Παγώνη", στη Στουρνάρα... Αργότερα, το "πόρισμα Τσεβά" δήλωσε πως δεν υπήρχε κανένα τέτοιο παιδί... Έφταιγε η νεύρωση, ίσως...

Μετά, ήρθε η σύγχυση.

Κάποιοι ζητωκραυγάζαν τον σωτήρα εκ Παρισίων... Κάποιοι τον γιουχαΐζαν... Κι οι αύρες, οι ίδιες αύρες, με τα ίδια ακριβώς πληρώματα, σκοτώνανε, και πάλι στο Πολυτεχνείο, μια γυναίκα, που η "νεύρωσή" της την εμπόδιζε να τρέξει...

Και μια παρέα "κωλόπαιδα" ορμήσανε στην αύρα κραδαίνοντας... παλούκια ! Κι οι μπάτσοι τόβαλαν στα πόδια...

Κι ύστερα από λίγο, οι ίδιοι μπάτσοι σκοτώσαν με τα κλομπ, εκεί, στη Σταδίου, άλλα δυο παιδιά... Και στο Πολυτεχνείο, τραυματίσαν άλλα δυο "κωλόπαιδα"... Κι η αντιπολίτευση έρριξε το βάρος στην κυβέρνηση. Και αντιστρόφως... Που είπε κι ο Ευκλείδης...

συνέχεια στην τελευταία σελίδα

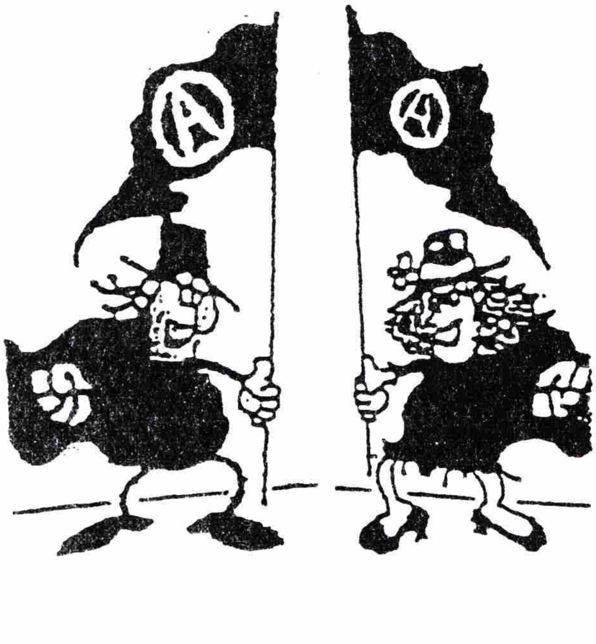
Φίλε αναγνώστη,
το 100ό τεύχος του Αναρχικού είναι τελικά πραγματικότητα. Όταν, το 1986 κυκλοφόρησε το πρώτο τεύχος - με αριθμό 0, πράγμα που σημαίνει ότι το σημερινό τεύχος είναι στην ουσία το 101ο - κανείς δεν πίστευε, ίσως, ότι "θα έγραφε ιστορία"...
Οι αντιξοότητες ήταν πολλές. Και στο "εξωτερικό", αφού την εποχή εκείνη ο εντομολόγος Δροσογιάννης δήλωνε ότι "οι Αναρχικοί είχαν βγάλει φτερά σαν τα μυρμήγκια" και ο "χαμός" τους ήταν επικείμενος, όσο και στο "εσωτερικό", όπου διάφοροι "άσπονδοι" φίλοι και "σύντροφοι" έβλεπαν τον Αναρχικό ανταγωνιστικά και προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να σταματήσουν την έκδοσή του...
Δεν διεκδικούμε, ωστόσο, ούτε δάφνες, ούτε φωτοστεφάνους μαρτύρων.
Το εκατοστό τεύχος είναι για μας αρκετή ανταμοιβή και δικαίωση.

Φίλε αναγνώστη,
ένα έντυπο που δεν πουλιέται χωρίς να είναι προκήρυξη... ένα μη κερδοσκοπικό δελτίο πληροφόρησης που μοιράζεται σε δρόμους και σε πλατείες... δεν είναι - αυτό τουλάχιστον το παραδέχονται ακόμη κι εκείνοι που "δεν μας πάνε" - εύκολο να διατηρηθεί τόσο.

Φίλε αναγνώστη,
Η κυριότερη δυσκολία που αντιμετωπίσαμε - κι αντιμετωπίζουμε - όλα αυτά τα χρόνια, ήταν το να κρατήσουμε τον χαρακτήρα του εντύπου.
Ήταν το να δώσουμε κάτι διαφορετικό από τη συνηθισμένη συνθηματολογία, που δίνουν άλλα έντυπα - τόσο του Αναρχικού, όσο κι άλων των άλλων "χώρων...
Ήταν το να εκδόσουμε ένα έντυπο πληροφοριακό, που να "περνάει τη γραμμή του" μέσα από τις ειδήσεις και όχι τις ειδήσεις μέσα από τη γραμμή...
Ήταν το να πληροφορήσουμε τον κόσμο για το ποιοί είναι, τί πιστεύουν και πώς το επιδιώκουν οι Αναρχικοί και, παράλληλα, να ενημερώνουμε τους Αναρχικούς συντρόφους για τα δρώμενα στον χώρο έξω απ'αυτούς.
Πιστεύουμε ότι κάναμε ό,τι μπορούσαμε.
Μείναμε έξω από ομάδες και οργανώσεις και καταφέραμε να μην μεταβληθούμε οι ίδιοι σε ομάδα.
Όχι επειδή είμαστε αντίθετοι στην ομαδική δράση ή στην οργάνωση, αλλά επειδή έτσι μπορέσαμε να ασκούμε κριτική στα ίδια μας τα συνθήματα.
Αντισταθήκαμε - και θα εξακολουθήσουμε ν'αντιστεκόμαστε στα "δια της θεσπίσεως αντιτίμου", μέτρημα "των κουκιών μας". Ο μόνος τρόπος που έχουμε, για να βλέπουμε το "πόσο διαβάζεται το δελτίο", είναι το μέτρημα των αντιτύπων που πετιούνται στο δρόμο μετά από κάθε μοίρασμα.
Καταφέραμε να κάνουμε τον κόσμο να ενδιαφερθεί για τις θέσεις των Αναρχικών. Και καταφέραμε να δείξουμε ότι κι οι Αναρχικοί ενδιαφέρονται για τον κόσμο.
Πιστεύουμε άλλωστε ακράδαντα ότι καμμιά κοινωνική ομάδα δεν ζει και δεν μπορεί να ζει "εκτός κοινωνίας"...

Φίλε αναγνώστη,
Ομολογούμε ότι χωρίς εσένα, δεν θα τα καταφέρναμε και, οπωσδήποτε, δεν θα είχαμε το κουράγιο να συνεχίσουμε.
Και, βέβαια, δεν μπορούμε να μην ευχαριστήσουμε σήμερα και όλα τα άλλα έντυπα που επανειλημμένα έγραψαν για μας και αντέγραψαν τις ειδήσεις μας, είτε αναφέροντας την πηγή, είτε όχι.
Το μόνο που μένει να πούμε είναι ότι

ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΜΕ...

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ Νο.25

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1						■		■		
2								■		
3		■	■		■	■				
4						■			■	
5				■						
6										■
7		■	■		■	■			■	
8	■									
9					■			■		
10		■								■

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

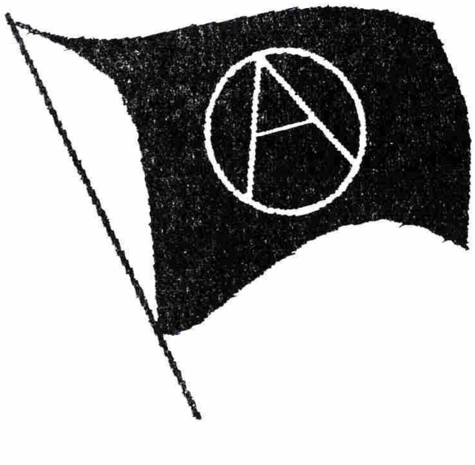
1. Στη γωνία αυτής της οδού και της Γ' Σεπτεμβρίου βρισκόταν το υπουργείο δημόσιας τάξης στις 17/11/73 - "Ιπτάμενα" αρχικά. 2, Τέως δικτάτορας και σήμερα αρχηγός στρατού της Χιλής - Αρχή εντολών. 3. Η φλογοβόλος... είναι έμβλημα του πυροβολικού (ανάποδα). 4. Σήμερα, λέγεται "ταλαίπωρος" - Χαρακτηρίζουν χειροβομβίδες. 5, Χορευτική, αλλά και μαγειρική λέξη ξενικής προέλευσης - Ξενική λέξη για την σφραγίδα (ανάποδα). 6. Ιστορικός δρόμος της Αθήνας. 7. Γράψτε ΡΙ. 8. Έκαψαν την πρυτανεία του Πολυτεχνείου το 1991. 9. Γερμανικό άρθρο - Βυζαντινή νότα - Άρθρο (ανάποδα). 10. Δεν χρησιμοποιήθηκαν το '73.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Στη γωνία του 6 οριζοντίως και αυτού του δρόμου δολοφονήθηκε ο Μιχάλης Καλτεζάς - Ένα γράμμα, διακριτικό των "μηχανοκινήτων" της αστυνομίας, όπως λέγονταν τα ΜΑΤ την εποχή της χούντας. 2. Άρθρο στην καθαρεύουσα - Ακινητοποιεί - Γράψτε ΔΤ. 3. Το 150 με γράμματα - Παιχνίδι τους τον θεωρούν οι πολιτικάντηδες - Συνδικαλιστική οργάνωση του ΚΚΕ εσ. επί χούντας. 4. Κοινή στους μουσικούς και στους διπλωμάτες - Αποδεικτικό μέσο (ανάποδα, γενική). 5. "Της οποίας", στην καθαρεύουσα - Σημιτική λέξη για το κεφάλι (απ'αυτήν προήλθε κι η λέξη "ρατσισμός") (ανάποδα). 6. Αρχικά κλάδου των ενόπλων δυνάμεων, που δεν πρόλαβε όμως να κινηθεί κατά της χούντας - Η πρόθεση της υποταγής. 7. Τα αναθεμάτισε ο Πτωχοπρόδρομος (ανάποδα, με άρθρο). 8. Ένα πέλαγος. 9. Έτσι γράφεται το "μικρό ροκέ" στο σκάκι - Δοτική άρθρου - Προηγείται γερμανικών επιθέτων (ανάποδα). 10. Έτσι λέγονται τα θωρακισμένα οχήματα της αστυνομίας - "Στούντιο"... της πρώτης συνέντευξης του Νίκου Μαστοράκη.

Λύσεις προηγουμένου
(Νο.24, τεύχος 99)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Ν	Ο	Μ	Α	Ρ	Χ	Ι	Α	Κ	Η
2	Τ	Μ	Η	Μ	Α	■	Ε	Λ	■	Λ
3	Ο	Ι	Κ	Ο	Λ	Ο	Γ	Ι	Κ	Η
4	Υ	Λ	■	Ρ	Φ	■	Α	Μ	Ε	Θ
5	■	Ο	Κ	Α	■	Ο	■	Ο	Ρ	Η
6	Λ	Σ	■	Λ	Ε	Μ	Ο	Ν	Ι	■
7	Α	■	Τ	Ι	■	Ι	Ν	■	Ν	Α
8	Σ	Τ	Α	Σ	Ι	Μ	Ο	Τ	Η	Σ
9	Κ	Α	Λ	Μ	Α	■	Ρ	Ο	■	Κ
10	Α	Λ	Κ	Ο	■	Α	Κ	Υ	Ρ	Ο

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας.
Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του, αγωνίζονται για μιαν ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία κι εμπορικούς - κερδοσκοπικούς "νόμους".
Στα παραπάνω πλαίσια, δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους.
Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις...) είναι ευπρόσδεκτη απ'όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας.
Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης, όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά κι αποτελεί επιδίωξή μας.
Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων.

ΟΙ "ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ" ΤΗΣ ΧΟΥΝΤΑΣ

21 χρόνια κλείνουν σήμερα από εκείνο το βράδυ που το τανκ έρριχνε την πύλη του Πολυτεχνείου για να περάσουν οι ΕΣΑτζήδες, οι μπάτσοι, οι ασφαλίτες και να σκοτώσουν...
Πάνω από 100 είναι τα θύματα. Κι όμως, η ανάκριση (μεταχουντικά, από τον Τσεβά) κατάφερε να τα "εξατμίσει"...

Τα θύματα της χούντας, όμως, δεν ήταν μόνο εκείνα του Πολυτεχνείου...
Δεν ήταν μόνο ο Βασίλης Πεσλής, η Κατερίνα Καλαβρού, ο Παναγιώτης Ελής, ο Νικηφόρος Μανδηλαράς, ο Γιώργος Τσαρουχάς, για ν'αναφέρουμε μερικούς μόνο από εκείνους που τα ονόματά τους έγιναν γνωστά...

Ήταν και πάμπολλα άλλα. Ανάμεσά τους, ήταν και οι δεκάδες των "αυτοκτονημένων".

Μ'αυτούς τους άγνωστους νεκρούς θ'ασχοληθούμε λοιπόν στο σημερινό - και σε επόμενα - τεύχη, δίνοντας, κατ'αποκλειστικότητα, στη δημοσιότητα έγγραφα, αφηγήσεις κλπ.

Αφιερώνουμε αυτή μας την έρευνα, όχι μόνο στη μνήμη των θυμάτων, αλλά - κύρια - σ'όσους αγωνίζονται για την αποκατάσταση της αλήθειας, ενάντια στον κάθε σκοταδισμό... Σ'αυτούς, που κινδυνεύουν ανά πάσα στιγμή και σ'όλο τον κόσμο, να τους καταπιεί το σκοτάδι της εξουσίας.

Αρχίζουμε, με τη δημοσίευση δυο βουλευμάτων...

Αριθμός 9 174

Το συμβούλιον των εν Αθήναις Πλημμελειοδικών Συγκείμενον εκ των Δικαστών Χαραλάμπους Τζαβάρα Προέδρου, Σταύρου Κουτελιδάκη Πλημ/δίκου - Ανακριτού και Βασ.Ξενικάκη Πλημ/δίκου.-

Συνελθόν εν τω προς διάσκεψιν δωματίω του την 29 Ν/βρίου 1973 παρουσία του τε Αντεισαγγελέως Πλημ/δικών Γεωργίου Θεοφανοπούλου (κωλυομένου του Εισαγγελέως) και του Γραμματέως Νικολάου Μητροπούλου, ίνα σκεφθή και αποφανθή επί της εξής υποθέσεως.-

Κατά του Σωτηρίου Κοκκά ησκήθη ποινική δίωξις επί ανθρωποκτονία εκ προθέσεως και ενηργήθη κυρία ανάκρισις μετά το πέρας της οποίας εισήγαγε την σχηματισθείσαν δικογραφίαν προς το Συμβούλιον τούτο ο παρ'αυτώ Εισαγγελεύς δια της υπ'αριθ. 4902/73 εγγράφου προτάσεώς του εχούσης ούτω. Εισάγω ηνωμένως λόγω συναφείας δυο ποινικάς δικογραφίας υπ'αριθ. 95 1 και 952 του 1973 κατά του Σωτηρίου Κοκκά του Παναγιώτου και της Φωφώς γεννηθέντος εις Πελόπιον Ηλείας και κατοικούντος εις Νέα Χαλκηδόνα Αττικής (Αστυνομικόν τμήμα) ετών 24 χωροφύλακος και εκτίθημι τα εξής. Κατά του κατηγορουμένου τούτου, καθ'ου δυο δικογραφίαι εσχηματίσθησαν, η μια αυτεπαγγέλτως και η ετέρα συνεπεία της από 16 Μαρτίου 1973 εγκλήσεως του Παναγιώτου Βασιλοπούλου, κατοίκου Αθηνών, ησκήθη ποινική δίωξις επ'ανθρωποκτονία εκ προθέσεως και διετάχθη κυρία ανάκρισις, ήν ενήργησεν ο Ανακριτής του 11ου τμήματος Αθηνών, όστις επανέφερε τας άνω δικογραφίας περαιωμένας δια των υπ'αριθ. 350 και 35 1 εγγράφων του. Ημείς επεξεργασθέντες τας δικογραφίας ταύτας δια της υπ'αριθ, 98/ 1973 παραγγελίας μας ητησάμεθα την διενέργειαν συμπληρωματικής ανακρίσεως καθορίσαντες επακριβώς και το περιεχόμενον αυτής συνιστάμενον εις τα εξής σημεία, ως επί λέξει αναγράφεται εις την παραγγελίαν μας εκείνην. "1/ εν όψει του ότι ουδ'ίχνος οινοπνεύματος ανευρέθη εις το αίμα του θύματος, να ελεγχθή και ανακριτικώς η δοθείσα υπό του Τσώρη κατάθεσις εις την αστυνομικήν αρχήν, και δη ως προς τα περί ΚΥΠ κλπ. 2/ Να ελεγχθούν δια κλήσεως καταθέσεως και καταθέσεις ενώπιον υμών, αι εις την αστυνομικήν αρχήν δοθείσαι των Δ. Κ. και Α.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Τι αίτινες εισίν λίαν περίεργοι, ιδία του δευτέρου, όστις καταθέτει ότι την νύκτα εντός του ταξί μεταξύ εκείνου, του κατηγορουμένου και του θύματος έλαβε χώραν συζήτησις περί φιλίας, άσχετος φρονώ εις την ώραν και τας περιστάσεις, εν όψει μάλιστα του ότι ο κατηγορούμενος είχεν εγκαταλείψει και την θέσιν του. Επί του σημείου τούτου δέον να εξετασθή και ο φερόμενος ως παρών αστυνομικός Ιωάννης Καραγιάννης (ελεγχθή και η ώρα), 3/ Να εξετασθή η Μ. και ο Π. επί του ισχυρισμού της Α. Χ., δι ό,τι φέρεται ειπών ο διοικητής του τμήματος, 4/ εξετασθή η Ε. Μ, περί του πόθεν γνωρίζει τα όσα καταθέτει και ποίαι αι ακριβείς σχέσεις της μετά του θύματος και εάν γνωρίζει τον κατηγορούμενον ή την Ρ, και ποία η σχέσις της Ρ, μετά του κατηγορουμένου και 5/ Δέον να ερευνηθεί ποία ήτο η εις την επιστολήν της Ε. Κ. αναφερομένη Ρ,, ήτις μετέβη μετά του θύματος εις το Αγρίνιον και να εξετασθή αύτη. Ομοίως εξετασθούν αι αδελφαί της συζύγου του θύματος, αίτινες φέρονται πολλά γνωρίζουσαι δια την ερωτικήν δραστηριότητα του θύματος (βλ. κατάθεσιν Ε. Κ.) ήτις δεν δικαιολογεί αυτοκτονίαν". Ο Ανακριτής όμως δια του υπ'αριθ. 408/1973 εγγράφου του επανέφερε την δικογραφίαν με την παραγγελίαν ανεκτέλεστον αρνηθείς να προβή εις τας ως άνω ανακριτικάς ενεργείας, επί τη ακολούθω αιτιολογία. "Δια την εκτίμησιν του σκοπίμου των εν τη προδιαληφθείση παραγγελία προτάσεών σας, δέον να ληφθή υπόψιν το σύνολον του δια της ανακρίσεως συγκομισθέντος αποδεικτικού υλικού, εν συναρτήσει προς τον υπό το άρθρον 239 ΚΠΔ διαγραφόμενον σκοπόν της ανακριτικής ερεύνης. Υπό τοιαύτην θέσιν του ζητήματος έχομεν την γνώμην η υπόθεσις περί ης αι προτάσεις υμών, έτυχε του δέοντος ανακριτικού ελέγχου, εκ του συγκομισθέντος δε αποδεικτικού υλικού, δύναται πλήρως και ευχερώς, όπως σχηματισθή βεβαία και ασφαλής δικανική πεποίθησις εν αναφορά προς τους, δια της μνησθείσης διατάξεως, τιθεμένους σκοπούς. Η σύνθεσις και η λογική εκτίμησις των δεδομένων, των συγκροτούντων την όλην φυσιογνωμίαν της υπό έρευναν υποθέσεως, νομίζομεν ότι άγει εις σαφή και αναμφίβολα συμπεράσματα, ώστε δεν φαίνεται σκόπιμος ημίν η περαιτέρω συνέχισις της ανακρίσεως, εξ ης συνεχίσεως, εν αναφορά και προς το περιεχόμενον των προτάσεών σας, δεν είναι δυνατή η διαφοροποίησις της υπό των συγκλινόντων και αποφασιστικών στοιχείων της δικογραφίας προσδιοριζομένης κατευθύνσεως, ήτις συνιστά τον σταθερόν κορμόν της όλης υποθέσεως", Βεβαίως, κατ'άρθρον 248 του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας...

Παραλείπουμε την αντιπαράθεση των καθαρά νομικίστικων επιχειρημάτων του ανακριτή και του εισαγγελέα, γιατί δεν θέλουμε να ταλαιπωρήσουμε τον αναγνώστη, και προχωρούμε σε ουσιαστικότερα αποσπάσματα :

... ανάγκη καθίσταται εξιστορήσεως των γεγονότων και των συνθηκών υφ'ας έθανεν βιαίως, βληθείς δια πυροβόλου όπλου εξ επαφής εις την κεφαλήν, ο Ιωάννης Βασιλόπουλος. Το ιστορικόν έχει ούτω. Περί την τρίτην πρωινήν ώραν της 9ης Μαρτίου 1973 ο Ιωάννης Βασιλόπουλος οδηγός ταξί, έξωθι του Αστυνομικού τμήματος Νέας Ζωής, Περιστερίου και εντός του αυτοκινήτου του εβλήθη δια του περιστρόφου του κατηγορουμένου εις την δεξιάν κροταφικήν χώραν, του βλήματος τούτου διαπεράσαντος τον εγκέφαλον και εσφηνωθέντος εις την δεξιάν σκληράν μήνιγγ, εξ ής αιτίας και μόνης επήλθεν ο θάνατος αυτού. Μόνος παρών και γνώστης των συνθηκών υφ'ας έλαβε χώραν ο θάνατος του Βασιλόπουλου, ήτο ο κατηγορούμενος, όστις ισχυρίσθη ότι ο θανών ηυτοκτόνησε εκ λόγων ερωτικής απογοητεύσεως, περιέγραψε δε ως εξής την σκηνήν της αυτοκτονίας και τα προηγηθέντα αυτής γεγονότα. Ο Βασιλόπουλος μετέβη εις το τμήμα ένθα υπηρέτει ούτος και ήτο σκοπός πύλης από της 24.00' ώρας της 8/3/73 μέχρι της 04.00' της επομένης, περί την πρώτην ώραν της 9/3, συνεζήτησε μετ'αυτού πέντε λεπτά, και ανεχώρησεν. Επανήλθε μετά ημίωρον και προσέφερεν εις τον κατηγορούμενον ένα "σουβλάκι" και οίνον έκ τινος φιάλης ην έφερεν μεθ'εαυτού πίνων. Και πάλιν ανεχώρησεν αφού παρέμεινε συζητών μετ'αυτού περίπου δέκα λεπτά και επανήλθε την 3ην πρωινήν ώραν, φέρων μεθ'εαυτού τέσσαρα σουβλάκια και ετέραν φιάλην με οίνον. Εστάθμευσεν προ του τμήματος και ο κατηγορούμενος σκοπός χωροφύλαξ εγκατέλειψε την θέσιν του και εκάθησεν εις την παραπλεύρως οδηγού του αυτοκινήτου θέσιν και συνέφαγε μετ'αυτού τα σουβλάκια και έπιεν οίνον μετ'αυτού συζητών άμα το θέμα της ερωτικής περιπετείας του Βασι-

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

αποκλειστικό : ΟΙ "ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ" ΤΗΣ ΧΟΥΝΤΑΣ

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

λοπούλου μετά τινος Ε.Κ., ήτις είχεν εγκαταλείψει αυτόν και τω λόγω τούτω ήτο απογοητευμένος. Εις μίαν στιγμήν πάντα κατά την αφήγησιν του κατηγορουμένου, η συζήτησις περιεστράφη εις το υπηρεσιακόν περίστροφον και ο Βασιλόπουλος είπεν εις αυτόν "Βλέπω ότι έχεις και το περίστροφον μαζί σου να το δω" και λέγων ταύτα έλαβε δια της χειρός του το περίστροφον εκ της οσφύος εκείνου και το ετοποθέτησεν εις την ιδικήν του μέσην. Ακολούθως ο κατηγορούμενος έλαβε και πάλιν το περίστροφόν του και το ετοποθέτησεν εις την μέσην του, ενώ η ζώνη μετά της θήκης έμεινε εις την μέσην του θύματος. Καθ'ήν στιγμήν είχε τον πόδα του, τον δεξιόν έξωθι του αυτοκινήτου, ετοιμαζόμενος να κατέλθη, ο Βασιλόπουλος αιφνιδίως του ανέσυρε το περίστροφον και πάλιν και λέγων "να δης, έτσι είναι ο φίλος σου φίλε" εστήριξε τούτο εις τον κρόταφόν του, επίεσε την σκανδάλην, ήτις εις την πρώτην πίεσιν δεν έσχεν αποτέλεσμα, δεδομένου ότι η πρώτη θαλάμη ήτο κενή φυσιγγίου, ενήργησεν όμως εις την δευτέραν πίεσιν, και ούτω αυτοπυροβοληθείς εφονεύθη ούτος.

Η αφήγηση, ωστόσο, του κατηγορουμένου δεν φαίνεται να πείθει. Το βούλευμα συνεχίζει :

Από του σημείου τούτου και εντεύθεν γεννώνται πάμπολλα ερωτηματικά και σημειούνται ωρισμένα αντικειμενικά στοιχεία, άτινα ήκιστα συνηγορούν υπέρ της αυτοκτονίας και δη καθ'ον τρόπον περιγράφει ταύτην ο κατηγορούμενος. Εις την ενώπιον της Αστυνομίας κατάθεσίν του ο κατηγορούμενος δι' ης εξιστορεί ως ανωτέρω τα γεγονότα αναφέρει ότι επίεσε δις την σκανδάλην το θύμα, λόγω του ότι δεν είχεν φυσίγγιον εις την πρώτην θαλάμην, και οπωσδήποτε εμεσολάβησε χρονικόν τι διάστημα ελάχιστον μεν, ικανόν όμως δια να αποτρέψη το μοιραίον, εάν ενήργη ούτος και την παραμικράν κίνησιν να αποσπάση το περίστροφον, εις την απολογίαν του όμως ισχυρίζεται ότι η κίνησις του θύματος ήτο αστραπιαία και δεν ηδυνήθη ούτε καν να αντιδράση. Και ερωτάται ενταύθα, πώς ηδυνήθη τόσον ταχέως καθήμενος ο Βασιλόπουλος να αποσπάση το περίστροφον εκ της οσφύος του κατηγορουμένου, όστις εσκεμμένως δεν διευκρινίζει εις ποίαν οσφύν είχε τούτο εις την δεξιάν ή την αριστεράν, και μάλιστα εκ της δεξιάς πιθανόν τοιαύτης, όπερ τοποθετείται τούτο κατά κανόνα και καθ'ήν στιγμήν η δεξιά οσφύς ήτο εκτός του αυτοκινήτου; Και πώς ανευρέθη η ζώνη μετά της θήκης εις την μέσην του θύματος; Και διατί εάν ήθελε να αυτοκτονήση δεν έπραττε τούτο καθ'ήν στιγμήν περιειργάζετο το περίστροφον και μάλιστα έδεσε και την ζώνην μετά της θήκης αυτού εις την μέσην του παρεμποδιζόμενος εις την ελευθερίαν κινήσεων εκ του συστήματος οδηγήσεως; Αλλά η εξήγησις του πώς ευρέθη η θήκη του περιστρόφου του κατηγορουμένου εις την ζώνην του θύματος δίδεται εκ των καταθέσεων της συζύγου αυτού Μ., της μητρός του Ζ. και του πατρός του Παναγιώτου, οίτινες βεβαιούν ενόρκως ότι ο φερόμενος ως αυτοκτονήσας είχε το περίστροφον του χωροφύλακος εις χείρας του δια να κατασκευάση μίαν θήκην, ην πράγματι κατεσκεύασε και την νύκτα εκείνην έλαβε ταύτην μετά του περιστρόφου, προκειμένου να τα παραδώση εις τον κατηγορούμενον υπείκων εις τηλεφωνικήν εκείνου εντολήν. Τα περί κατασκευής θήκης δεν αρνείται ούτε ο κατηγορούμενος. Τα ερωτηματικά ταύτα, άτινα συνηγορούν περί της μη αυτοκτονίας του Βασιλοπούλου, αλλά της δολοφονίας αυτού ενισχύονται και εκ των ακολούθων αντικειμενικών ευρημάτων, ενισχυομένων και τούτων με την σειράν των εκ τινων καταθέσεων μαρτύρων και υπερβολών και αντιφάσεων εις τινας εξ αυτών. Το τραύμα ευρίσκεται εις την δεξιάν κροταφικήν χώραν όπισθεν του ωτός και η κατεύθυνσις του βλήματος ευθεία μετ'απόκλισιν τινά προς τα εμπρός και ακριβώς παράλληλος με το έδαφος, όπερ δεν δύναται να επεξηγήση ενέργειαν αυτόχειρος, όστις αστραπιαίως, ως ισχυρίζεται ο κατηγορούμενος απέσπασε το περίστροφον και η σπουδή του ήτο τοιαύτη, ίνα μη εμποδισθή και θέσει τέρμα εις την ζωήν του, δεδομένου ότι θα έθετεν ούτος τούτο, είτε εις την δεξιάν μήνιγγα, προ του ωτός, είτε κάτωθι της σιαγώνος, ως το συνήθως συμβαίνον εις τας τοιαύτας περιπτώσεις και όχι εις τον κρόταφον, όπου απαιτείται ολόκληρος γυμναστική άσκησις, πολλώ δε μάλλον αφού εκάθητο και το όπισθεν του καθίσματος θα παρημπόδιζεν τούτον. Αλλά και αν υποθέσωμεν ότι έθεσεν εις τον κρόταφον το περίστροφον, και πάλιν η φορά του βλήματος δεν θα ήτο οία περιγράφεται εν τη εκθέσει της νεκροτομίας,

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

αλλά τουλάχιστον μ' ελαφράν απόκλισιν προς τα άνω και όπισθεν και όχι ευθέως και προς τα εμπρός. Εντός του στομάχου του θύματος ανευρέθησαν στοιχεία τροφών, ζωικής και φυτικής προελεύσεως εν πέψει ενώ κατατίθεται ότι ελάχιστα λεπτά προ του θανάτου του ο κατηγορούμενος (*Σημ. του Α. : προφανώς, παραδρομή, αντί "το θύμα"*) είχε καταναλώσει σουβλάκια και οπωσδήποτε δεν θα είχε γίνει πέψις αυτών, όπερ σημαίνει ότι ψευδώς κατατίθεται υπό του κατηγορουμένου και των μαρτύρων Κ. και Τ. ότι έφαγαν σουβλάκια. Τέλος, όπως και το σπουδαιότερον από αντικειμενικής πλευράς εύρημα, το οποίον θέτει εκτός μάχης τόσον τους ισχυρισμούς του κατηγορουμένου, όσον και τας καταθέσεις των μαρτύρων Θ.Τ., Δ,Κ, ως προκύπτει εκ της τοξικολογικής εξετάσεως του αίματος του θύματος ουδέν ίχνος οινοπνεύματος ανευρέθη εντός αυτού. Αλλά όμως ο κατηγορούμενος ισχυρίζεται ότι ο Βασιλόπουλος κατά τας νυκτερινάς εκείνας συναντήσεις των, ως να μη είχε άλλην εργασίαν ως οδηγός ταξί να πράξη, ωσάν να μην έτυχε να έχη ουδένα πελάτην να μεταφέρη και ησχολείτο με την αγοράν και κατανάλωσιν σουβλακίων μετά του κατηγορουμένου, εγκαταλείψαντος την σκοπιάν του με κίνδυνον να τιμωρηθή αυστηρότατα εγκατασταθείς εντός του ταξί και συζητών περί φιλίας ως καταθέτει ο Α.Τ., κατηνάλωσεν ικανήν ποσότητα οίνου, συνεπικουρούμενος εις τον ισχυρισμόν του τούτον υπό του Δ.Κ. καταθέτοντος ότι αι θυγατέρες του διατηρούντος εκεί πλησίον ψητοπωλείον Θ.Τ. του ανεκοίνωσαν ότι το θύμα ηγόρασε μια φιάλην οίνου και υπό του Θ.Τ. υπερθεματίζοντος καταθέτοντος ενόρκως ότι περί την 12.30' νυκτερινήν ο Βασιλόπουλος ηγόρασε πέντε σουβλάκια και μιαν φιάλην οίνου ην επέστρεψεν ταύτην μετά μιανώραν και ηγόρασεν έτερα εξ σουβλάκια και ετέραν φιάλην οίνου του μισού κιλού, λέγων άμα εις αυτόν να ετοιμάση γρήγορα ταύτα "διότι με τα προηγούμενα δεν είχαν χορτάσει αυτός και ο φιλαράκος του Σωτήρης ο χωροφύλαξ του τμήματος Νέας Ζωής και ότι ήτο όργανον της ΚΥΠ όπου υπηρετούσε ως μισθωτός και ότι το ταξί το είχε μόνον δια βόλτες" ως χαρακτηριστικώς καταθέτει. Και ερωτάται αφού τόσον οίνον κατηνάλωσε το θύμα, διατί δεν ευρέθη εις το αίμα του έστω και ίχνος τι οινοπνεύματος; Και αφού αγόρασε τα τελευταία σουβλάκια και την δευτέραν φιάλην οίνου περί την 0 1.30' ως ισχυρίζεται ο Θ.Τ., πώς έφαγε ταύτα μετά του κατηγορουμένου την τρίτην νυκτερινήν ώραν, και πώς συνεζήτει την 02.00' ώραν περί φιλίας; Και πώς τόσες φορές εγκατέλειψε την σκοπιάν του ο κατηγορούμενος και μάλιστα παρέμεινεν εντός του ταξί καθ' ην στιγμήν διενεργείτο περιπολία; Καταφανής είναι η προσπάθεια, ν' ακουσθή ανώμαλος ψυχολογική κατάστασις εξ ερωτικού πάθους και εκ της καταναλώσεως οίνου, δικαιολογούσα την αυτοκτονίαν. Αλλά όπως ψευδή είναι τα περί καταναλώσεως οίνου, ομοίως ψευδή είναι και τα περί καταναλώσεως σουβλακίων κατ' επανάληψιν την τρίτην νυκτεριήν ώραν, ένθα ουδέν οβελιστήριον λειτουργεί, ως επίσης και τα περί ερωτικού πάθους. Οι μάρτυρες...καταθέτουν ότι ο Βασιλόπουλος ήτο άνθρωπος όστις ηγάπα την ζωήν και ουδένα λόγον είχε να αυτοκτονήσει, πολλώ δε μάλλον δια λόγους ερωτικούς, ύπανδρος ων μετά τέκνων και λίαν ερωτύλος και πεποίθησίς των είναι ότι ούτος εδολοφονήθει, αγνοούντες την αιτίαν...

Παραλείπουμε τη μακροσκελή περιγραφή των σχέσεων του άτυχου Βασιλόπουλου με το άλλο φύλλο, λέγοντας απλά ότι αυτή αποδεικνύει την ανυπαρξία κάποιας "ερωτικής απογοήτευσης". Αναφέρουμε μόνο την παρακάτω σημαντική περικοπή :

...και τέλος είναι και η κατάθεσις της Α.Χ., ήτις καταθέτει ότι ο Π. είπεν εις εκείνην, την μητέρα του θύματος και είς τινα φίλη των Μ., ήτις Μ. ουδόλως εξητάσθη ότι ο Διοικητής του τμήματος, όστις έλαβε την κατάθεσίν του, είπεν "τώρα ο φίλος σου πέθανε, κύτταξε τί μπορούμε να κάνωμε για να σώσωμε τον χωροφύλακα". Η αλήθεια του τοιούτου ισχυρισμού δεν ηλέγχθη ανακριτικώς...

Μετά λοιπόν την παραπάνω εισαγγελική πρόταση, την οποία υποστήριξε ο αντεισαγγελεύς Θεοφανόπουλος, κωλυομένου του συντάκτη της, το βούλευμα, που αποφασίζεται και δημοσιεύεται την 10/12/73, καταλήγει :

Δια ταύτα

Ιδόν και τα άρθρα 307 εδ.α και δ, 308 παρ.Ι, 309 παρ.Ιδε και 3 12 ΚΠΔ.

Δεχόμενον την εισαγγελικήν πρότασιν.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Αίρει την μεταξύ Εισαγγελέως και Ανακριτού 1ου τμήματος αναφυείσαν διαφωνίαν υπέρ της γνώμης του πρώτου τούτων και διατάσσει περαιτέρω ανάκρισιν, διεξακτέαν υπό του ως άνω Ανακριτού...

Οι λόγοι της δολοφονίας του Βασιλόπουλου δεν αποκαλύφθηκαν ποτέ. Η οικογένειά του πιστεύει πως ήταν πολιτικοί.

Ο Βασιλόπουλος είχε μπλέξει με την ΚΥΠ, πράγμα που, φυσικά, δεν απασχόλησε ούτε ελάχιστα τις ανακριτικές και δικαστικές αρχές, έστω κι αν υπάρχουν κάποιες σαφείς αναφορές στη δικογραφία.

Σύμφωνα με τις μαρτυρίες των δικών του, ο Γιάννης ήθελε να ξεκόψει...

Μετά την πτώση της χούντας, οι γονείς κι οι φίλοι των "αυτοκτονημένων" πίστεψαν πως τα πράγματα είχαν αλλάξει και πως θα αποδιδόταν τελικά δικαιοσύνη...

Και τότε, εμφανίσθηκε ο Αλέξανδρος Λυκουρέζος. Μάζεψε τους συγγενείς των θυμάτων και κατέθεσε μαζική μήνυση κατ'αγνώστων...

Το αποτέλεσμα ήταν διττό.

Για τον Λυκουρέζο σήμανε δημοσιότητα, που μεταφραζόταν σε κύρος και πολιτικοοικονομικά οφέλη.

Για τις οικογένειες και τους φίλους των θυμάτων σήμανε τη θέση των δικογραφιών στο... αρχείο.

Δεν μπορούμε, ωστόσο, να πούμε ότι η ενέργεια του Λυκουρέζου ήταν εσκεμμένη. Δεν έχουμε καμμία απόδειξη για κάτι τέτοιο. Ίσως, εκείνο, που τον ώθησε σ'αυτή την ενέργεια, να ήταν μόνο η άμετρη φιλοδοξία του.

Δεν συμβαίνει το ίδιο, όμως, με μιαν άλλη δικηγόρο, που ανακατέφτηκε στις υποθέσεις αυτές αργότερα, με αποτέλεσμα να τις κλείσει οριστικά και αμετάκλητα.

Η Φιλάνθη Ψυρρή, που είχε το γραφείο της στην Ασκληπιού 31, αντίθετα με τον Λυκουρέζο,κατέθεσε χωριστές μηνύσεις για την κάθε υπόθεση που ανέλαβε και μάλιστα, κατά συγκεκριμένων.

Μόνο που φρόντισε να μην υπάρχουν αποδείξεις.

Έτσι, οι δέκα περίπου υποθέσεις που είχαν μείνει ανοιχτές, αφού τα δικαστήρια είχαν δεχθεί ότι επρόκειτο για δολοφονίες και όχι για "αυτοκτονίες", έκλεισαν με την οριστική απαλλαγή των υποτιθεμένων ενόχων ή - σε κάποιες απ'αυτές - των πραγματικών δραστών, ελλείψει στοιχείων.

Η δικηγόρος έφτασε στο σημείο να μηνύσει για απάτη και να κλείσει στη φυλακή ένα από τα λίγα άτομα που είχαν στοιχεία για τις δολοφονίες αυτές (πρόκειται για τον διαβόητο ΚΥΠίτη, Δημήτρη Πίμπα), αποτρέποντας έτσι κάθε περίπτωση διαρροής στοιχείων.

Πρέπει να πούμε ότι σ'αυτές της τις ενέργειες η Ψυρρή είχε καταφέρει να έχει τη συνεργασία του Αντώνη Βγόντζα, γνωστού σαν "δημοκρατικού φοιτητικού συνδικαλιστή". Κατά πάσαν πιθανότητα είχε κατορθώσει να τον εξαπατήσει κι αυτόν, όπως είχε εξαπατήσει και τους συγγενείς και φίλους των "αυτοκτονημένων".

Ήταν πολύ αργά πια, όταν αποκαλύφθηκε ότι η Φιλάνθη Ψυρρή, από τον Πύργο Ηλείας, ήταν πράκτορας της ΚΥΠ και ετεροθαλής αδελφή του Μπούγαλη, μπάτσου στο "συνδικαλιστικό" της ασφάλειας και βασανιστή της χούντας.

Έκτοτε (1977) εξαφανίστηκε κυριολεκτικά από προσώπου γής.

Το ίδιο εξαφανίστηκε, μετά την αποφυλάκισή του και ο Πίμπας. Το μόνο που είδαμε γι'αυτόν, ήταν η φωτογραφία του δημοσιευμένη στον φασιστικό ΣΤΟΧΟ, το 1988-89, με μια λεζάντα που έλεγε : "Ο εικονιζόμενος απατεώνας κυκλοφορεί σε σκυλάδικο της Ιεράς Οδού. Ελληνόψυχοι, όπου τον βρείτε, σαπίστε τον στο ξύλο !", χωρίς, όμως, να διευκρινίζει το τί είχε κάνει ο Πίμπας στον Καψάλη.

Ένα άλλο πρόσωπο, που είχε καυχηθεί σε μητέρα "αυτοκτονημένου" ότι γνώριζε σημεία και τέρατα, ήταν ο επίτροπος στρατοδικείου, "δημοκράτης" μεταχουντικά και νεοδημοκράτης σήμερα, Μιχάλης Ζούβελος. Κι αυτός, όμως, το έχει ραμμένο...

Στη συνέχεια δημοσιεύουμε το βούλευμα (επί χούντας), που έστειλε την υπόθεση της δολοφονίας του Βασιλόπουλου στο αρχείο.

Τέλος δημοσιεύουμε ένα κείμενο της μητέρας του "αυτοκτονημένου" φοιτητή Γιώργου Κωνσταντίνου, που είχε σταλεί και στους δικαστικούς, αλλά και στις εφημερίδες, χωρίς να δει ποτέ το φώς της δημοσιότητας.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Αριθμός 2296/74

Το Συμβούλιον των εν Αθήναις Πλημμελειοδικών

Συγκείμενον εκ των Δικαστών Χρ. Γιαννακούρου, Προέδρου, Αθ.Ερητικού Πλημ/κείου και Χρ. Χριστοφιλόπουλου Πλημ/κου-Ανακριτού.

Συνελθόν εν τω προς διάσκεψιν δωματίω του την 3ην Μαΐου 1974, παρουσί, του τ' Αντιεισαγγελέως Πλημ/κών Γ. Θεοφανοπούλου (κωλυομένου του Εισαγγελέως) και του Γραμματέως Νικολάου Μητροπούλου, ίνα διασκεψάμενον αποφανθή επί της εξής υποθέσεως:

Κατά του Σωτηρίου Κοκκά του Παναγιώτου, ησκήθη ποινική δίωξις επί ανθρωποκτονία εκ προθέσεως και ενεργήθη κυρία ανάκρισις μετά το πέρας της οποίας εισήγαγε την σχηματισθείσαν δικογραφίαν εις το Συμβούλιον τούτο ο παρ' αυτώ Εισαγγελεύς δια της υπ' αριθμ. 1580/74 εγγράφου προτάσεώς του εχούσης ούτω :

"Εισάγω την παρούσαν ποινικήν δικογραφίαν κατά του Σωτηρίου Κοκκά του Παναγιώτου και της Φωφώς γεννηθέντος εις Πελκόπιον Ηλείας και κατοικούντος εις Νέα Χαλκιδόνα Αττικής (οικείον Αστυνομικόν Τμήμα ετών 24, χωροφύλακος και εκτίθημι τα εξής : Κατά του κατηγορουμένου τούτου, καθ' ου δύο δικογραφίαι εσχηματίσθησαν, ενωθείσαι ήδη εις μίαν, η μία αυτεπαγγέλτως και η ετέρα συνεπεία της από 16 Μαρτίου 1973 εγκλήσεως του Παναγιώτου Βασιλοπούλου, κατοίκου Αθηνών, ησκήθη πποινική δίωξις επ' ανθρωποκτονία εκ προθέσεως και διετάχθη κυρία ανάκρισις, εξ' ης και των δια ταύτης συλλεγέντων στοιχείων και δη των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων και των εγγράφων, προέκυψαν τα ακόλουθα :

Περί την τρίτην πρωϊνήν ώραν της 9ης Μαρτίου 1973 ο Ιωάννης Βασιλόπουλος, οδηγός ταξί έξωθι του Αστυνομικού Τμήματος Νέας Ζωής Περιστερίου και εντός του αυτοκινήτου του εβλήθη δια του περιστρόφου του κατηγορουμένου εις την δεξιάν κροταφικήν χώραν, του βλήματος τούτου διαπεράσαντος τον εγκέφαλον και ενσφηνωθέντος εις την δεξιάν σκληράν μήνιγγα, εξ ής αιτίας και μόνης επήλθεν ο θάνατος αυτού. Μόνος παρών και γνώστης των συνθηκών υφ' ας έλαβε χώραν ο θάνατος του Βασιλοπούλου, ήτο ο κατηγορούμενος, όστις ισχυρίσθη ότι ο θανών αυτοκτόνησεν εκ λόγων ερωτικής απογοητεύσεως, περιέγραφε δε ως εξής την σκηνήν της αυτοκτονίας και τα προηγηθέντα αυτής γεγονότα. Ο Βασιλόπουλος μετέβη εις το Τμήμα ένθα υπηρέτει ούτος και ήτο σκοπός Πύλης από της 24:00 ώρας της 8/3/1973 μέχρι της 4:00 της επομένης, περί την πρώτην της 9/3, συνεζήτησε μετ' αυτού πέντε λεπτά και απεχώρησε. Επανήλθεν μετά ημίωρον και προσέφερον εις τον κατηγορούμενον ένα σουβλάκι και οίνον εκ τινός φιάλης, ήν εφέραμε εαυτού κατηναλίσκων εκ του περιεχομένου της. Και πάλι απεχώρησεν, αφού προηγουμένως παρέμεινε συνομιλών μετ' αυτού, περίπου δέκα λεπτά και επανήλθε την 3ην πρωϊνήν ώραν φέρων μεθ' εαυτού τέσσαρα σουβλάκια και ετέραν φιάλην με οίνον. Εστάθμευσε προ του Τμήματος ο κατηγορούμενος σκοπός χωροφύλαξ εγκατέλειχε την θέσιν του και εκάθησεν εις το παρεπλεύρως του οδηγού κάθισμα του αυτοκινήτου, συνέφαγε μετ' αυτού τα σουβλάκια και έπιεν οίνον μετ' αυτού συζητών άμα το θέμα της ερωτικής περιπετείας του Βασιλοπούλου μετά τινός Ελπίδος Κοντοκώστα, ήτις είχεν εγκαταλείψει αυτόν και τω λόγω τούτω ήτο απογοητευμένος. Εις μίαν στιγμήν πάντα κατά την αφήγησιν του κατηγορουμένου, η συζήτησις περιεστράφη εις το υπηρεσιακόν περίστροφον και ο Βασιλόπουλος είπεν εις αυτόν "Βλέπω ότι έχεις και το περίστροφον μαζί σου. Να το δω" και λέγων ταύτα έλαβε δια τη χειρός του το περίστροφον εκ της οσφύος εκείνου και το ετοποθέτησεν εις την ζώνην του.

Ακολούθως ο κατηγορούμενος έλαβε και πάλιν το περίστροφόν του και το ετοποθέτησε εις την ζώνην του, ενώ η ζώνη του περιστρόφου του μετά της θήκης του έμεινε εις την μέσην του θύματος. Καθ' ήν στιγμήν είχε τον πόδα του τον δεξιόν έξωδι του αυτοκινήτου ο κατηγορούμενος ετοιμαζόμενος να κατέλθη ο Βασιλόπουλος αιφνιδίως του ανέσυρε το περίστροφον και λέγων "να δης, έτσι είναι ο φίλος σου φίλε" εστήριξε τούτο εις τον κρόταφόν του, επίεσε την σκανδάλην, ητις εις την πρώτην πίεσιν δεν έσχεν αποτέλεσμα, δεδομένου ότι η πρώτη θαλάμη ήτο κενή, ενήργησε όμως και δευτέραν πίεσιν και ούτω αυτοπυροβοληθείς εφονεύθη. Από του σημείου τούτου όμως της διηγήσεως του κατηγορουμένου και εντεύθεν πάμπολλα γεννώνται ερωτηματικά και σημειούνται ωρισμένα αντικειμενικά στοιχεία, άτινα ήκιστα συνηγοροούν υπέρ της αυτοκτονίας και δη καθ' όν τρόπον περιγράφει ταύτην ο κατηγορούμενος. Εις την ενώπιον της αστυνομικής αρχής κατάθεσίν του ο κατηγορούμενος, δι' ης εξιστορεί ως ανωτέρω τα γεγονότα, αναφέρει ότι επίεσε δις την σκανδάλην, το θύμα λόγω του ότι δεν είχε φυσίγγιον εις την πρώτην θαλάμην και οπωσδήποτε εμεσολάβησε χρονικόν τι διάστημα, ελάχιστον μεν, ικανόν όμως δια να αποτραπή το μοιραίον, εάν ενήργη ούτος και την παραμικράν κίνησιν, εις την απολογίαν του όμως ισχυρίζεται ότι η κίνησις του "αυτόχειρος" ήτο αστραπιαία και δεν ηδυνήθη ούτε καν να αντιδράση. Και ερωτάται ενταύθα : Ενώ η κίνησις ήτο αστραπιαία, πως ηδυνήθη να αντιληφθή ότι επιέσθη δις η σκανδάλη και που ανεύρεν την τοιαύτην ψυχραιμίαν, ώστε να διαπιστώση ότι επιέσθη δις η σκανδάλη; Πως ηδυνήθη ο Βασιλόπουλος καίτοι καθήμενος, να αποσπάση τόσον ταχέως το περίστροφον εκς της οσφύος του κατηγορουμένου, όστις εσκεμμένως δεν διευκρινίζει εις ποίαν οσφύν είχέ τούτο, εις την δεξιάν ή την αριστεράν, και μάλιστα εκ της δεξιάς τοιαύτης, όπερ τοποθετείται τούτο κατά κανόνα και καθ' ην στιγμήν η δεξιά οσφύς ήτο εντός του αυτοκινήτου; και Πως ανευρέθη η ζώνη του περιστρόφου μετά της θήκης εις την μέσιν του θύματος; και διατί εάν ήθελε να αυτοκτονήση ο Βασιλόπουλος δεν έπραττε τούτο καθ' ήν στιγμήν περιεργάζετο το περίστροφον και μάλιστα έδεσε και την ζώνην μετά της θήκης αυτού εις την μέσην του παρεμποδιζόμενος εις την ελευθερίαν κινήσεων εκ του συστήματος οδηγήσεως; Αλλά η εξήγησις του πως ευρέθη η θ ήκη του περιστρόφου του κατηγορουμένου εις την ζώνην του θύματος, δίδεται εκ των καταθέσεων της συζύγου αυτού Μαρίας, της μητρός του Ζωγραφιάς και του πατρός του Παναγιώτου, οίτινες βεβαιούν ενόρκως ότι ο φερόμενος ως αυτοκτονήσας είχε το περίστροφον του χωροφύλακος εις χείρας του δια να κατασκευάση μίαν θήκην, ήν πράγματι κατεσκεύασε και την νύκτα εκείνην έλαβε ταύτην μετά του περιστρόφου, προκειμένου να τα παραδώση εις τον κατηγορούμενον υπήκων εις τηλεφωνικήν εκείνου εντολήν. Τα περί κατασκευής της θήκης δεν αρνείται ούτε

ο κατηγορούμενος. Και ευλόγως γεννάται το ερώτημα, αφού ο Βασιλόπουλος είχε το περίστροφον εις χείρας του πριν, και αφού ως καταθέτει η Κοντοκώστα είχε και ιδικόν του περίστροφον πυροβολών πολλάκις αναιτίως, διατί δεν αυτός πυροβολείτο πριν, αλλά μετέβη να αυτοκτονήση δια του περιστρόφου του χωροφύλακος; Τα ερωτήματα ταύτα, άτινα συνηγορούν περί της μη αυτοκτονίας του Βασιλοπούλου, αλλά της δολοφονίας αυτού, ενισχύονται και εκ των ακολούθων αντικειμενικών ευρημάτων, ενισχυομένων και τουτων με την σειράν των εκ τινών καταθέσεων μαρτύρων και υπερβολών και αντιφάσεων εις τινάς εξ αυτών : α) Το τραύμα ευρίσκεται εις την δεξιάν κροταφικήν χώραν όπισθεν του ωτός και η κατεύθυνσίς

του βλήματος ευθεία με απόκλισιν τινά προς τα εμπρός και ακριβώς παράλληλος με το έδαφος, όπερ δεν δύναται να επεξηγήση ενέργειαν αυτόχειρος, όστις αστραπιαίως ως ισχυρίζεται ο κατηγορούμενος απέσπασε το περίστροφον και η σπουδή του ήτοι τοιαύτη ίνα μη εμποδισθή να θέση τέρμα εις την ζωήν του, δεδομένου ότι θα έθετεν ούτος τούτο, είτε εις την δεξιάν μήνιγγα, προ του ωτός, είτε κάτωθι του σιαγώνος, ως το συνήθως συμβαίνον εις τοιαύτας περιπτώσεις, και όχι εις τον κρόταφον ένθα απαιτείται ολόκληρος γυμναστική άσκησις, πολλώ δε μάλλον αφού εκάθητο και το όπισθεν του καθίσματος θα παρημπόδιζε την ελευθερίαν κινήσεων τούτου. Αλλά και αν υποθέσωμεν ότι πράγματι έθεσεν εις τον κρόταφον το περίστροφο και πάλιν η φορά του βλήματος δεν θα ήτο οία περιγράφεται εν τη εκθέσει της νεκροτομίας, αλλά τουλάχιστον με ελαφράν απόκλισιν προς τα άνω καιόπισθεν και όχι ευθέως και προς τα έμπροσθεν. Η φορά του βλήματος συνηγορεί ότι ο Βασιλόπουλος δεν αυτοεπυροβολήθη, αλλά εβλήθη υπό ετέρου ατόμου το οποίον δεν αποκλείεται να ήτο εις το οπίσθιον του αυτοκινήτου κάθισμα,όπερ εξηγείται η προς τα εμπρός απόκλισις, όπε σημαίνει ότι πιθανόν ο κατηγορούμενος να μην ήτο μόνος μετά του θύματος. Τα ευρεθέντα ίχνη πυρίτιδος εις την δεξιάν χείρα του Βασιλοπούλου ευχερώς εξηγούνται εκ της ενστικτώδους κινήσεως αυτού δια να αποκρούση τον επερχόμενον κίνδυνον κατά της ζωής του, και ούτω ευρέθη αύτη (η χείρ) εν επαφή με το περίστροφον. Ενταύθα δέον να σημειωθή ότι υπήρξε παράλειψις της προανακριτικής ερεύνης, ήτις δεν εξήτασεν εάν υπήρχον δακτυλικά αποτυπώματα του θύματος εις το περίστροφον και κατά τρόπον πιστοποιούντα την χρήσιν αυτού, β) εντός του στομάχου του θύματος ανευέθησαν στοιχεία τροφών, ζωϊκής και φυτικής προελεύσεως εν θρέψει, ενώ κατατίθεται ότι ελάχιστα λεπτά προ του θανάτου είχε καταναλώσει ούτος μετά του κατηγορουμένου σουβλάκια και οπωσδήποτε δεν θα είχε γίνη η πέψις αυτών, όπερ σημαίνει ότι ψευδώς κατατίθεται υπό του κατηγορουμένου και των μαρτύρων Καρανικολού και Τσώρη ότι έφαγαν σουβλάκια και γ) Τέλος όπερ και το σπουδαιότερον από αντικειμενικής πλευράς εύρημα το οποίον θέτει εκτός μάχης τόσον τους ισχυρισμούς του κατηγορουμένου, όσον και τας καταθέσεις των μαρτύρων Θ.Τσώρη και Δημ.Καρανικολού, εξ' ων ο Καρανικολός εις την συμπληρωματικήν κατάθεσίν του της 20/2/74 βεβαιοί κατηγορηματικώς ότι δεν αντελήφθη τοσούτους να τρώγουν σουβλάκια ή να πίνουν, ενώ εις την πρώτην του κατάθεσιν λέγει "το αντίθετον (σαν κάτι να τρώγανε")" είναι το γεγονός ότι, ως προκύπτει εκ της τοξικολογικής εξετάσεως του αίματος ουδέ ίχνος οινοπνεύματος ανευρέθη εντός αυτού. Αλλά ο κατηγορούμενος ισχυρίζεται ότι ο Βασιλόπουλος κατά τας νυκτερινάς εκείνας συναντήσεις των, ως εάν με μη είχεν άλλη εργασίαν ως οδηγός ταξί να πράξη, ως εάν να μη έτυχε να έχη ουδένα πελάτην, να μεταφέρη και ησχολείτο με την αγοράν και κατανάλωσιν σουβλακίων μετά του κατηγορουμένου, εγκαταλείψαντος την σκοπιάν του με κίνδυνον να τιμωρηθή αυστηρότατα εγκατασταθείς εντός του ταξί και συζητών περί φιλίας, ως καταθέτει ο Τριανταφυλλίδης Αλέξανδρος, κατανάλωσεν αρκετήν ποσότητα οίνου, συνεπικουρούμενος εις τον ισχυρισμόν του τούτον υπό του Δημητρίου Καρανικολού κατατεθέντος ότι οι θυγατέρες του διατηρούντος εκεί πλησίον ψητοπωλείον Θεοδώρου Τσώρη του ανεκοίνωσεν ότι το θύμα ηγόρασε μίαν φιάλην οίνου και υπό του Θεοδώρου Τσώρη υπερθερματίζοντος, αφού καταθέτει ενόρκως ότι περί την 13.30 νυκτερινήν ο Βασιλόπουλος μετέβη εις το ψητοπωλείον ηγόρασε πέντε σουβλάκια και μίαν φιάλην οίνου, ήν

επέστρεψε κενήν μετά μίαν ώραν περίπου και ηγόρασεν ετέραν του μισού κιλού και εξ σουβλάκια, λέγων άμα εις αυτόν να ετοιμάση γρήγορα ταύτα "διότι με τα προηγούμενα δεν είχαν χορτάση αυτός και ο φιλαράκος του Σωτήρης οχωροφύλαξ του Τμήματος Νέας Ζωής και ότι ήτο όργανον της ΚΥΠ όπου υπηρετούσεν ως μισθωτός και το ταξί το είχε μόνον για βόλτες", ως καταθέτει χαρακτηριστικώς . Και πάντα ταύτα ενώ δια πρώτην φοράν, ως καταθέτει, έβλεπε τούτον και του ήτο μέχρι τότε άγνωστος, και παρά ταύτα έλεγεν εις τούτον ότι ήτο πράκτωρ της ΚΥΠ, πέραν του ότι την προηγουμένην καθ' α καταθέτει ο Καρανικολλός, ο Βασιλόπουλος, ο κατηγορούμενος και ο καρανικολός ήσαν εις το ψητοπωλείον Τσώρη. και ερωτάται, αφού τόσον οίνον κατηνάλωσε και παρουσία του κατηγορουμένου ο Βασιλόπουλος, και ευρέθη κατά την έκθεσιν της αυτοψίας φιάλη εξ οίνου εντός του ταξί, διατί δεν ευρέθη εις το αίμα του έστω και ίχνος οινοπνεύματος; Και αφού ηγόρασε τα τελευταία σουβλάκια και την δευτέραν φιάλην οίνου περί την 1.30 ωραν, ως ισχυρίζεται ο Τσώρης, πως έφαγε ταύτα μετά του κατηγορουμένου την τρίτην νυκτερινήν ώραν, και πως συνεζήτει την 02.00 ώραν, περί φιλίας. Κια πως τόσας φοράς εγκατέλειψε τηνσκοπιάν του ο κατηγορούμενος και μάλιστα παρέμεινεν εντός του ταξί καθ' ην στιγμήν διενεργείτο περιπολία; Καταφανής είναι η προσπάθεια να αποδοθή ανώμαλος ψυχολογική κατάστασις εξ ερωτικού πάθους και εκ της καταναλώσεως δήθεν οίνου, δικαιούσα την αυτοκτονίαν. Αλλά όπως ψευδή είναι τα περί καταναλώσεως οίνου, ομοίως ψευδή είναι και τα περί καταναλώσεως σουβλακίων κατ' επανάληψιν την τρίτην μεταμεσονύκτιον ώραν, ένθα ουδέν οβελιστήριον λειτουργεί, ως επίσης ψευδή και τα περί ερωτικού πάθους, οι μάρτυρες Ζωγραφιά Βασιλοπούλου, ο πατήρ του θύματος, η σύζυγος του θύματος, ο Αντώνιος Πετρόγκωνας, η Αικατεινη Χριστοδούλου, Ιωάννης Κοντοκώστας, Αριστείδης Μπουρίκας, Ξένη Σκούρα, Ελευθερία Στάμπου, Σταματίνα Καντελέρη και Ιωάννης Χρυσοχόος, καταθέτουν ότι ο Βασιλόπουλος ήτο άνθρωπος όστις ηγάπα την ζωήν και ουδένα λόγον είχε να αυτοκτονήση, πολλώ δε μάλλον δια λόγους ερωτικούς, ύπανδρος και λίαν ερωτύλος και η παποίθησις του είναι, ότι εδολοφονήθη αγνοούντος την αιτίαν, κάμνων όμως εικασίας ιδία ο πατήρ και η μήτηρ αυτού εν όψει και των γενομένων ανωνύμων τηλεφωνημάτων περί του ότι θα γελάση καλύτερα όποιος γελάση τελευταίος εάν δεν σταματήσουν αι ενέργειαί των δια την ανακάλυψιν της αιτίας θανάτου του υιού των (βλ. κατάθεσιν Ζ. Βασιλοπούλου) και της αποσταλείσας εις τους γονείς αυτού ανωνύμου δακτυλογραφημένης επιστολής, ότι πιθανόν να ήτο αναμεμιγμένος ούτος εις τινά οργάνωσιν, ενισχυομένης της απόψεως ταύτης εκ του ότι ο Βασιλόπουλος φέρεται ως καταδώσας φοιτητήν δια τα γεγονότα Πολυτεχνείου – Νομικής του Φεβρουαρίου 1873 (βλ., πρώτην κατάθεσιν Τριανταφυλλίδη). Είναι φυσικά άνθρωπος της ιδιοσυγκρασίας του Βασιλοπούλου να αγαπά την ζωήν και να μην α υτοκτονή. Περαιτέρω παρατηρούντας κενά αντιφάσεις μεταξύ των μαρτύρων Γρηγορίας Κόλλια, αναφερομένης ως Ρίας και αναμιγνυομένης εις την υπόθεσιν υπό τινών μαρτύρων, της Ελπίδος Κοντοκώστα, της αδελφής της Γρηγορίας, και του Λεωνίδα Ασημακοπούλου. Ειδικώτερον: α) η Ελπίδα Κοντοκώστα εις την προς την σύζυγόν του θύματος απευθυνθείσαν επιστολήν της, ήτις πολλα λέγει, αναφέρει ότι ο σύζυγός της μετέβη εις το Αγρίνιον μετά της παλαιάς του φιλενάδας Ρίας, ήτις Ρία αρνείται ότι μετέβη εις το Αγρίνιον καταθέτουσα επί πλέον ότι είχε να ίδη τον Βασιλόπουλον από του Νοεμβρίου 1972, και παρά ταύτα εις την συνέχειαν της καταθέσεώς της διατείνεται, τόσον αυτή, όσον και

η αδελφή της Ελένη Μόσχου, ότι ολίγον χρόνον προ του θανάτου του ενεφάνιζε μελαγχολίαν και κατάθλιψιν συνεπεία του ερωτικού του πάθους προς την Κοντοκώστα, β) Η Ελπίδα Κοντοκώστα εις την πρώτην ενώπιον της αστυνομικής αρχής κατάθεσίν προς διακρίβωσιν των αιτίων θανάτου του Βασιλοπούλου, καίτοι η επιστολή της είχε δημοσιευθεί εις τας εφημερίδας και υποψίαι περί δολοφονίας εξεφράζοντο, ουδέν καταθέτει εξ εκείνων των εις την δευτέραν τοιαύτην περί δήθεν υπ' αυτής καταστραφείσης επιστολής του θύματος δι' ης δήθεν καθίστα αυτή γνωστόν ότι θα αυτοκτονήση δια να αποδείξη ότι δεν υπήρξαν αγάπες μόνον κατά την εποχήν του Ρωμαίου και της Ιουλιέττας και γ) είναι και η κατάθεσις του Λεωνίδα Ασημακοπούλου του παριστώντος εαυτόν αδελφικόν φίλον του θύματος και μη παρακολουθήσαντος την κηδείαν του διότι "είχε δουλειά", ως καταθέτει, δοτις ισχυρίζεται ότι είχεν ήθεν μεταβή από της 16,30 ώρας της 8/3/1973 μετά του κατηγορουμένου εις Ραφήναν, ένθα κατηνάλωσαν τας ώρας μέχρι της 21,30 ότε επέστρεψαν εις συζητήσεις δια τον Βασιλόπουλον και το ερωτικόν θέμα, το οποίον τον απησχόλει, διότι τον ηγάπα πολύ, τόσον μάλιστα ώστε να μην παρακολουθήση την κηδείαν του, όν ισχυρισμόν δεν επιβεβαιοί καν ο κατηγορούμενος, δοτις καταθέτει αρχικώς ότι μόνον ως δικαιολογίαν είπεν εις το θύμα περί μεταβάσεώς του εις Ραφήνα. Τέλος η Χριστοδούλου και η Μενεκάκη καταθέτουν, ότι ο εκ των μαρτύρων Πετρόγκωνας είπεν εις αυτάς και την μητέρα του θύματος, ότι ο διοικητής του Τμήματος δοτις έλαβε την κατάθεσίν του του εόπεν "Τώρα ο φιλος σου πέθανε κοίταξε τι μπορούμεν να κάνωμε τώρα να σώσωμε τον χωροφύλακα". Ο Πετρόπουλος εις την συμπληρωματικήν του κατάθεσιν μετά την διενέργειαν συμπληρωματικής ανακρίσεως, δεν διαψεύδει ευθέως, αλλά λέγει δια να λέγουν αι ως άνω ταύτα, από αυτόν θα το ήκουσαν, συμπληρών περαιτέρω, ότι η υπό του Διοικητοού λεχθείσα φράσις ήτο "Μη κάνεις έτσι τώρα ο φίλος σου πέθανε, έγινε ότι έγινε". Ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων και επειδή δοτις ευρίσκεται εν καταθλίψει και προτίθεται να αυτοκτονήση δεν παρακολουθή ποδόσφαιρον εις την τηλεόρασιν ούτε τρώγει σουβλάκια προ του διαβήματός του, φρονούμεν ότι μάλλον περί δολοφονίας πρόκειται και ουχί περί αυτοκτονίας. Βεβαίως δεν διεπιστώθησαν ελατήρια, ουχ ήτον όμως ενδείξεις ικαναί περί δολοφονίας υφίστανται εν αντιθέσει με την ανυπαρξίαν σχεδόν τοιούτων περί αυτοκτονίας. Επειδή κατ' ακολουθίαν εφονεύθη η υπό του κατηγορουμένου ή ετέρου μετ' αυτού ευρισκομένου προσώπου κατά την άνω ημερομηνίαν, και ώραν, αι υπάρχουσαι όμως ενδείξεις περί τούτου είναι μεν ικαναί και ισχυραί προσεγγίζουσαι σχεδόν τας αποχρώσας τοιαύτας, ουχ ήττον όμως δεν είναι και εντελώς αποχρώσαι δια την παραπομπην του κατηγορουμένου εις το ακροατήριον, εν όψει και της αποδιδομένης αυτώ βαρυτάτης κατηγορίας, και δέον όπως κατ' εφαρμογήν των άρθρων 311, 308 παρ. 1 και 309 παρ. 1γ του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας, να παύση προσωρινώς η ποινική δίωξις κατά του κατηγορουμένου τούτου.

"Μεθ' ο ο Εισαγγελεύς πρότεινε τα εν αυτή ....."

Ακούσαν αυτού, αναπτύξαντος και προφορικώς την προεκτεθείσαν πρότασίν του και είτ' αποχωρήσαντος.

Ιδόν την Δικογραφίαν

Σκφθέν κατά τον Νόμον.

Επειδή η πρότασις του Εισαγγελέως είναι βάσιμος δια τους εν αυτή αναφερομένους λόγους, εις ούς και το Συμβούλιον αναφέρεται. Δέον όθεν να γίνη δεκτή αύτη και παύση προσωρινώς η ασκηθείσα κατά του κατηγορουμένου ποινική δίωξις επί τη

πράξει της ανθρωποκτονίας εκ προθέσεως.

Δια ταύτα

Ιδόν και τας διατάξεις των άρθρων 309 -πα. 1γ, 308 παρ. 1 και 310 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ.

Δεχόμενον την Εισαγγελικήν πρότασιν

Παύει προσωρινώς την ποινικήν δίωξιν κατά του Σωτηρίου Κουκά του Παναγιώτου και της Φωφώς, γεννηθέντος εις Πελόπιον Ηλείας και κατοικούντος εν Νέα Χαλκιδώνι (οικείον Αστυνομικόν Τμήμα), χωροφύλακος, ετών 25, αγάμου επί τη αξιοποίνω πράξει της ανθρωποκτονίας εκ προθέσεως, φερομένη ως τελεσθείση υπ' αυτού την 03.00 ώραν της 9 Μαρτίου 1973 έξωδι του Αστυνομικού Τμήματος Νέας Ζωής Περιστερίου, εις βάρος του Ιωάννου Βασιλοπούλου έπληξεν τούτον εξ επαφής εις την κεφαλήν εντός του ταξί του τελευταίου, δια του υπηρεσιακού του περιστρόφου.

Απεφασίσθη και εγένετο εν Αθήναις τη 30η Μαΐου 1974

Εξεδόθει δι' αυτόθι τη 1η Ιουλίου 1974

Ο Πρόεδρος	Ο Γραμματεύς
Χρ. Γιαννακούρος	Ν.Μητρόπουλος

αποκλειστικό: ΟΙ "ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ" ΤΗΣ ΧΟΥΝΤΑΣ

'Ο γιός μου Γεώργιος Κωνσταντίνου ἐτῶν 21 φοιτητής Ε.Μ.Πολυτεχνείου, ἐδολοφονήθη εἰς τάς 4 Μαΐου 1973 γιά τούς ἀγῶνες του ἐνάντια στήν χούντα.Τήν δολοφονία αὐτή προσεπάθησαν νά τήν παρουσιάσουν σάν αὐτοκτονία. Δηλώνω κατηγορηματικά ὅτι τό ἀγόρι μου δέν εἶχε κανένα ἀπολύτως λόγο ν'αὐτοκτονήση καμένα πρόβλημα δέν τόν ἀπασχολοῦσε. Ἦταν ἀρμονιασμένο,οἰκονομικά ἀνεξάρτητος ,χαρούμενο κι εὐτυχισμένο παιδί. 'Εκτός δέ ὅτι ἔχω στοιχεῖα συντριπτικά γιά τήν δολοφονία του καί οἱ ἴδιοι οἱ δολοφόνοι μέ τόν ψυχολογικό πόλεμο πούξαπέλυσαν ἐναντίον μου ὁμολογοῦν τήν δολοφονίαν των. Ἔχω δέ λόγους νά πιστεύω ὅτι ἐδολοφονήθη
α) διότι ἀπό τό 1967 ὅτε συνελήφθη ἡ κόρη μου-φοιτήτρια τότε-ἀπό τήν 'Ασφάλεια Πειραιῶς. ὁ γιός μου ἀντελήφθη νά παρακολουθῆται συστηματικά.
2)διότι ὅταν ἡ κόρη μου τό 1968 κατεδικάσθη ἀπό τό Στρατοδικεῖο εἰς δύο χρόνια φυλάκισι μέ πενταετῆ ἀναστολή,ἀπό τήν φυλακή ὡδηγήθη ἐκ νέου εἰς τήν 'Ασφάλεια Πειραιῶς καί εἰς συνέχεια εἰς τήν 'Ασφάλειαν 'Αθηνῶν ἐπειδή ὁ Καραπαναγιώτης δέν μοῦ ἐπέτρεπε νά τήν ἰδῶ καί ἐξύβριζε χυδαιότατα ἠναγκάσθην νά ζητήσω τήν μεσολάβησιν τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ κι αὐτό συνέβη δύο φορές- τότε ἐξωργίσθη ὁ κ. Καραπαναγιώτης καί μοῦ εἶπε: "ἐσένα κάποια μέρα θά σέ κάνω νά κλάψης πικρά"καί θέλω νά τόθυμᾶσαι
3)~~ὁ γιός μου~~ Διότι ὁ γιός μου στά πρῶτα γεγονότα τοῦ Πολυτεχνείου 14 Φεβρουαρίου 1973 κατεδόθη ἀπό συμφοιτητή του εἰς τήν Γεν. 'Ασφάλειαν 'Αθηνῶν ὅτι ἐκάλεσε τούς δημοσιογράφους εἰς τό Πολυτεχνεῖον μεταξύ τῶν ὁποίων ἦτο καί ἡ κόρη μου.Καί ὁ κ. Καλύβας ἐζήτησε τήν κόρη μου νά παρρυσιασθῆ γιά νά ἐξακριβώση ἄν πράγματι ἦτο καί ἡ κόρη μου μέ τούς δημοσιογράφους.
4)Διότι ὅταν κατελήφθη ἡ Νομική συμμετεῖχε καί τό ἀγόρι μου στήν κατάληψή κι ὅταν κατόπιν διαταγῆς τοῦ Εἰσαγγελέως,ἐξήρχοντο ὅλοι οἱ φοιτηταί,ὁ κ. Καλύβας ἐπλησίασε τό παιδί μου καί τοῦ εἶπε,:"Πρόσεχε,ἐσύ Κωνσταντίνου μή πέσης ἀπό κανένα παράθυρο".Τό ἀγόρι μου διερωτᾶτο τί νά ἐσήμαινε αὐτό.
5)Διότι κατά τά τέλη Μαρτίου μᾶς ειδοποίησαν,"[illegible] ὀνόματα μιά καί κάθαρση δέν ἔγινε δέν ἀναφέρω,"προσέχετε τό παιδί σας τό ἔχουν φωτογραφήσει ἀπό ταράτσα ἀπέναντι ἀπό τό Πολυτεχνεῖο,θά τό βρῆτε καμιά μέρα πεθαμένο καί δέν θά ξέρετε πῶς πέθανε:.
6)Διότι μετά τά γεγονότα τοῦ Πολυτεχνείου μια μαύρη κούρσα τό παρακολουθοῦσε συνεχῶς μέχρι τήν ἡμέρα τῆς δολοφονίας του,τόν ἀριθμό τῆς ὁποίας εἶχε κρατήσει τό παιδί μας ;ἀλλά ἀπό τήν ἡμέρα τῆς δολοφονίας του ἐξηφανίσθη τό σημείωμα.
7)διότι μία ἑβδομάδα πρίν τῆς δολοφονίας του κι ὅταν εὑρισκόμεθα εἰς τήν Τήνο οἰκογενειακῶς γιά τίς ἡμέρες τοῦ Πάσχα ἐτοποθετήθη εἰς τά κάγκελα τῆς αὐλῆς τοῦ σπιτιοῦ μας μία πινακίδα "πωλοῦνται ὑλικά κατεδαφίσεως" ὅπως μᾶς εἶπαν γείτονες;ἐνῶ τό σπῆτι δέν ἐπρόκειτο νά κα-

τεδαφισθῆ. Ἐτοποθετήθη διά νά παρακολουθοῦν τό σπῆτι τίς ἡμέρες πού ἀπουσιάζαμε. Ἡ πινακίδα αὐτή ὡς μᾶς ἐπληροφόρησαν ἀφηρέθη ἀπό Ἀστυνομικό τήν ἴδιαν ἡμέρα τῆς δολοφονίας τοῦ παιδιοῦ μας. Προφανῶς ὁ ἀστυνομικός ἐμόρφωσε γνώμη γιά τήν σημασία τῆς πινακίδος.

8)Διότι τό ἀγόρι μας τό ἀπόγευμα τῆς 3ης Μαΐου ἕως τήν ἐπομένην 3,30π.μ. ἐδιάβαζε μέ δύο ἄλλους φοιτητάς παιδικούς φίλου του διότι ἐπρόκειτο τήν Δευτέρα τοῦ Θωμᾶ νά δώση διαγωνισμό στά μαθηματικά. Στίς 3,30 διέκοψαν γιά τήν ἐπομένη τό πρωΐ καί κατόπιν συστάσεως τοῦ παιδιοῦ μας, ἄφισαν τά βιβλία των στήν οἰκίαν μας γιά νά ἐπανέλθουν τό πρωΐ νά συνεχίσουν τήν μελέτη των. Ἕως τήν 4ην πρωινήν ὁ γιός μας μέ τόν ἕνα ἐκ τῶν δύο φίλων του, ἀφοῦ ἐπέστρεψαν ἀπό τήν Φωκ. Νέγρη ὅπου μετέβησαν διά νά φάγουν μηλόπηττα, συζητοῦσαν, γιά τίς καλοκαιρινές διακοπές πού θά ἐπήγαιναν, πότε θά ἔκανε τήν γιορτή του καί ἄλλα. Στίς 4 ἀκριβῶς χώρισαν τό παιδί μας, ἔπεσε νά κοιμηθῆ ὅπως διεπίστωσε ἡ Ἀστυνομία καί στίς 5-5,15 ἐθεάθησαν νά ἐξέρχωνται τῆς οἰκίας μας τρία ἄτομα.

8)Διότι ὅταν ἡ κόρη μας τήν Παρασκευήν τό πρωΐ ἐπέστρεφε ἀπό τήν Τῆνο δέν βρῆκε τό κλειδί τῆς κουζίνας ἐκεῖ πού ἔπρεπε νά τό ἀφίση τό ἀγόρι μας, ὅπως εἶχαν συνεννοηθῆ, ἀλλά βρῆκε τό παράθυρο τοῦ μπάνιου τό ὁποῖο εἶναι μεγάλο καί σχεδόν ἕνα μέτρο ἀπό τό ἔδαφος τῆς αὐλῆς, καί ἀπ' ἐκεῖ εἰσῆλθε εἰς τήν οἰκίαν μας καί ἀντίκρυσε τό παιδί μας κρεμασμένο μέ τό σεντόνι του ἀπό μιά σκάλα στήν κρεβατοκάμαρά μας. Οὐδέν σημεῖο ἀπαγχονισμοῦ ὑπῆρχε, τό παιδί μας ἦταν ζεστό, ἤρεμο χαμογελαστό καί μέ ρόδινο χρῶμα. Ὁ γιατρός πού προσεπάθησε νά τοῦ κάνη τεχνητή ἀναπνοή ὡμίλησε γιά κτύπημα στόν προμύκη.

9)Διότι ὁ κ. Καφάσκης ἔδωσε πιστοποιητικό μέ τήν γνωμάτευση "Ρῆξις καρωτίδος", ἐνῷ ὅλοι γνωρίζουν ὅτι ρῆξις καρωτίδος δέν ἐπέρχεται οὐδέποτε μέ σεντόνι, παρά μόνον μέ πολύ λεπτό σύρμα, ὅπως μᾶς διαβεβαίωσαν καί πολλοί ἰατροί, καί τότε ὁ λαιμός παρουσιάζει ἕνα πολύ μεγάλο αἱμάτωμα καί πρήξιμο, πράγματα πού δέν παρουσίαζε τό παιδί μου.

10) Διότι τό παιδί μου, ὅπως καί ἄλλα πού ἐδολοφονήθησαν μέ τόν ἴδιο τρόπο, παρέμεινε ζεστό τριάντα ἕξ ὧρες μετά τό γεγονός καί διετήρησε τό ρόδινο χρῶμα πού εἶχε πάντοτε, καί ζεστό ἐνεταφιάσθη.

11)Διότι τρεῖς ἡμέρες μετά τήν κηδεία συνελήφθη ὁ φίλος του ὁ τελευταῖος πού μίλησε μέ τό παιδί μου, καί μετεφέρθη στήν Ε.Σ.Α ὅπου καί ἔμεινε ἕνα μῆνα, καί τόν ρωτοῦσαν βασανίζοντάς τον, τί γνωρίζει γιά τούς Κιᾶο, Ρέγγα Ἀρσένη καί γιά πολλά ἄλλα πρόσωπα πού ευρίσκοντο τήν ἡμέρα τῆς δολοφονίας τοῦ ἀγοριοῦ μου, στό σπῆτι μας, ἐπειδή ἦσαν ὅλοι ἀπό φυλακές καί ἐξορίες καί ἦσαν φίλοι τῆς κόρης μας καί οἱ ὁποῖοι ἔτρεξαν νά τῆς συμπαρασταθοῦν. Ἡ Ε.Σ.Α. ὅμως τί δουλειά εἶχε νά παρακολουθῆ τό σπῆτι μας ἐάν ἐπρόκειτο περί αὐτοκτονίας;

12)Διότι καί κατά τήν ἡμέρα τῆς κηδείας καί εἰς τά μνημόσυνα τόσο στό 40νθήμερο ὅσο καί στό ἐτήσιο εἴχαμε συστηματική παρακολούθηση καί τά

ἀγγελτήρια τοῦ μνημοσύνου τά ὁποῖα ἐπανειλλημένως ἐτοιχοκολλήθησαν καί εἰς τό Πολυτεχνεῖο καί σέ διάφορα ἄλλα μέρη τά ξέσχιζαν ἀκόμη καί αὐτό πού ἦταν στήν πόρτα τοῦ σπητιοῦ μας.

Ι3)Διότι,ὅταν στίς 26 Μαρτίου Ι973 ἐδιάβασε στήν ἐφημερίδα ὅτι τό ἴδιο βράδυ "αὐτοκτόνησαν" δύο φοιτητές,διερωτᾶτο ἐνώπιον φιλικοῦ μας προσώπου "πῶς εἶναι δυνατόν,νέα παιδιά μορφωμένα καί στήν ἐποχή ποὐ ζοῦμε νά διανοοῦνται κἄν ν'αὐτοκτονόσουν;ἐγώ τοὐλάχιστον γιά τίποτα στόν κόσμο δέ ν θά θυσίαζα τήν ζωή μου,δέν μπορῶ νά καταλάβω τί συμβαίνει μέ τούς φοιτητάς" Καί μετά ἕνα μῆνα μόλις χάθηκε καί τό ἀγόρι μου,ἐνῶ λίγες ἡμέρες πρίν ἀποροῦσε πῶς δέν τόν εἶχαν στρατεύσει ἤ δέν τόν εἶχαν συλλάβη.

Ι4)Διότι καθ'ὅλο τό διάστημα ἀπό τό Ι973 μέχρι σήμερα ἐξαπέλυσαν ψυχολογικό πόλεμο:ἄλλοτε καγχάζοντας καί φωνάζοντας τίς νύχτες κάτω ἀπό τά παράθυρά μας , "Αχ ἀγόρι μου ἄχ παιδάκι μου,Γιῶργο,Γιῶργο,οἱ δολοφόνοι, κάί ἐξηφανίζοντο τρέχοντας,ἄλλοτε παριστάνοντας τό φάντασμα τοῦ παιδιοῦ μου στό Νεκροταφεῖο ἕνα χειμωνιάτικο σούρουπο τοῦ Νοεμβρίου (ὑπάρχει καί μάρτυς)ψιθιρίζοντας πίσω ἀπό τόν τάφο τοῦ παιδιοῦ μου "μαμά",ἄλλοτε προσπαθῶντας νά μάθουν τίς ἐνέργειές μας καί τί πόρισμα ἔβγαλε ὁ κ. Εἰσαγγελεύς ὁ ὁποῖος,στήν μύνηση πού ὑποβάλλαμε τόν Ιούλιο τοῦ Ι973 ἀπεφάνθη " ἔγκλημα ὑπ'ἀγνώστων δραστῶν.",ἄλλοτε παίρνοντας τηλέφωνο ~~καί~~/ζητῶντας τόν Γιῶργο,καί ὅταν ὁ ἄνδρας μου τούς ἔλεγε,"περιμένετε νά τοῦ μιλήσω,εἶναι στό υπάνιο"ἔκλειναν τό τηλάφωνο.Διέδωσαν δέ εἰς τό Πολυτεχνεῖο ὅτι ἤμουν ψυχοπαθής καί ὅτι εἶχα νοσηλευθῆ σέ ψυχιατρεῖο, (καί μόνον νευρολόγο καί ψυχίατρο μέχρι σήμερα δέν ἔχω ἐπισκεφθῆ.)

Ι5)Διότι,ὅπως ἔμαθα τελευταίως ὁ φίλος τοῦ παιδιοῦ μου πού συνελήφθη ἀπό τήν Ε.Σ.Α.,συνελήφθη ἐπειδή τήν ἡμέρα ἐκείνη ὡρύετο στήν ὁδόν Κερκύρας φωνάζοντας "Τόν φάγανε τόν Γιῶργο,μέ τόν Γιῶργο εἴμαστε ἕως τό πρωί καί καλαμπουρίζαμε καί ἦταν μιά χαρά,δέν εἶχε κανένα λόγο ὁ Γιῶργοα νάὐτοκτονήση.

Καί τέλος,διότι ὑπάρχουν μάρτυρες πού γνωρίζουν τούς καταλόγους μέ τά ὀνόματα αὐτῶν πού ἐπρόκειτονά δολοφονήσουν καί νά τούς παρουσιάσουν σάν "αὐτοκτονήσαντες"/ Ὑπουργός τῆς ἑπταετίας ἀπό τούς στιγμιαίους γνωρίζει πολύ καλά σέ τίνος χέρια εὑρίσκοντο αὐτοί οἱ κατάλογοι καί ἀπό πού ἐδίδοντο οἱ διαταγές.'Επίσης ἡ δικηγόρος κ. Ψυρρῆ ἔχει καταθέσει εἰς τόν κ. 'Ανακριτήν τό ὄνομα τοῦ δολοφόνου τοῦ παιδιοῦ μου,καί ἄλλα στοιχεῖα.Μᾶς παρεκάλεσε ὁ κ. 'Ανακριτής νά μή κάμωμε καμμίαν ἀνακοίνωση καί νά περιμένωμε. 'Αλλά μέχρι σήμερα καίτοι παρῆλθε τετράμηνον δέν ἐξεδόθη πόρισμα :εἶναι ἤ ὄχι ὁ δολοφόνος;.Μόνον ὅταν γίνη πραγματική κάθαρση καί οἱ μάρτυρες θά μιλήσουν καί ἡ δικαιοσύνη ἀμερόληπτα θά ἐκδικάση ὅλες αὐτές τίς ὑποθέσεις καί θ'ἀποκαλύψη ὅλ'αὐτά τά εγκλήματα.

Υπογραφή

ΜΑΣ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝΕ ΚΙ ΑΥΤΟΥΣ ΚΙ ΕΜΑΣ

Οι εξελίξεις δίνουν την εντύπωση ότι σαν σε πείραμα μεγάλης κλίμακας μετράνε την ευφυΐα μας. Και τα μέχρι στιγμής αποτελέσματα είναι ενθαρρυντικά γι' αυτούς και αποθαρ-ρυντικά για εμάς: η γελοιότητα των επιβαλλόμενων μέτρων συναγωνίζεται την ανοησία των αντιδράσεων που καθοδηγούνται μέχρι στιγμής από τα κόμματα. Και καμιά φωνή διαμαρτυρίας δεν υψώνεται για να καυτηριάσει και καταγγείλει αυτή την κωμω-δία.

Πώς είναι δυνατό να δεχόμαστε αδιαμαρτύρητα τα συνεχή χτυ-πήματα ως σπουδαστές κι έπειτα στα εργασιακά μας δικαιώματα και μετά να διαμαρτυρόμαστε εναντίον συναδέλφων που τραβάνε το ίδιο λούκι με μας της ανεργίας και υποαπασχόλησης; Δεν καταλαβαίνει κανείς ότι μας δουλεύουν κι αυτούς κι εμάς για να μην τα βάλουμε με τα αφεντικά μας και τις κυβερνήσεις τους που ό,τι χρώμα κι αν έχουν την ίδια πολιτική ακολουθούν; Ότι, κι αν πρόσκαιρα κάποιος κλάδος ευνοηθεί από τις διακυμάνσεις της αγοράς, μακροπρόθεσμα όλοι είμαστε σε χειρότερη θέση;

Διαμαρτύρεται το ΤΕΕ για την ανωτατοποίηση των ΤΕΙ. Ποιος; Το ΤΕΕ που θέλει να "παίξει" στο χρηματιστήριο τα 70 δις αποθεματικό του ΤΣΜΕΔΕ αντί να δώσει ένα στοιχειώδες επίδομα ανεργίας. Κι από πάνω ακόμη και άνεργοι πρέπει να του πληρώνουμε 200 χιλ. το εξά-μηνο. Για όποιον έχει ελάχιστη ευφυΐα κυβέρνηση και ΤΕΕ είναι ουσιαστικά συνένοχοι στην προσπάθεια να μας ρίξουν σε απατηλές συντεχνιακές διαμάχες (ΑΕΙ εναντίον ΤΕΙ)

Όμως, ο ελιγμός τους είναι ταυτόχρονα και η αδυναμία τους στην οποία αν εμβαθύνουμε θα καταλάβουμε πολλά για τις αληθινές αιτίες της κατάστασης. Πράγματι, η αδυναμία συνολικού ελέγχου γίνεται όλο και πιο φανερή: όσο υποδαυλίζεται μια συντεχνιακή δια-μάχη τόσο θα υπάρχουν αντιδράσεις από την πλευρά που υποφέρει.

ότι αδικείται. Αυτό το αδιέξοδο που προς το παρόν βλάπτει εμάς και τους ΤΕΙτζήδες έχει, όπως η ευνοϊκότερη κατάσταση την πηγή του στις απεγνωσμένες προσπάθειες του Κεφαλαίου να διατη-ρήσει την κοινωνική του ισχύ. Για να τα κάνουμε λιανά: τόσο μέσα σε κάθε χώρα όσο και σε διεθνικό επίπεδο (ΗΠΑ - Ευρώπη - - Ιαπωνία - ΝΑ Ασία κλπ) οι οικονομικοί κι έντονοι ανταγωνισμοί επιβάλλουν μεθόδους α) για την αποτελεσματική εκμετάλλευση των εργαζομένων β) την αύξηση παραγωγικότητας κι επέκταση δραστηριοτήτων ακόμη και σε άχρηστα προϊόντα γ) την όλο και πιο γρήγορη ανταπόκριση των ρυθμών εργασίας στα σκαμπανεβάσματα της αγοράς.

Η παλιά πολιτική τύπου "Κράτος Πρόνοιας" έδινε περιθώρια για αυξα-νόμενες διεκδικήσεις των εργαζομένων ενώ αποφεύγονταν οι επενδύσεις και αυξανόταν η κερδοσκοπία. Άρα φρέναρε η ανάπτυξη. Σε αυτό το "ξυπνανό" επιβίωσαν 1) οι επιχειρήσεις που εφάρμοσαν ελαστικές εργασιακές σχέσεις, ακαθόριστα ωράρια, μισθούς με το κομμάτι αντί για σταθερούς, καταργούμενη ασφάλιση κλπ 2) όσοι μετέφεραν τις δουλειές τους σε χώρες με "ευνοϊκή" νομοθεσία. Έτσι, αυτή ήταν και η στρατηγική που υιοθετήθηκε διεθνώς (Κατ' αναλογία και ο κρατικός καπιταλισμός που το έπαιζε σοσιαλισμός έγινε τώρα δυτικού τύπου)

Η ΕΟΚ στα πλαίσια αυτά οδηγεί σε ανάλογες μεταρρυθμίσεις την τεχνική εκπαίδευση. Τη μετατρέπει σε προθάλαμο της παρα-γωγής ή και τμήμα της. Γιατί η διεθνής πρακτική είναι άμεση μεταφορά υπερεξειδικευμένων ερευνητικών πορισμάτων στις επιχειρήσεις. Άμεση συνέπεια αυτού του κινήτρου της παραγωγικότητας με τις νέες τεχνολογίες είναι οι απολύσεις, η αυξανόμενη ανεργία και υποαπασχόληση. Αιτήματα που πριν λίγο καιρό ήταν "στοιχειώδη" τώρα δεν μπορούν να ικανοποιηθούν. Δεν είναι από την "κακία" των καπιταλιστών, είναι που εδώ θα κατέληγε αναγκαστικά το σύστημα όταν θα εξαπλωνόταν στον πλανήτη.

Παλιά στους πολύ "ριζοσπάστες" λέγαμε "νά βρούμε πρώτα δουλειά και βλέπουμε" (ρεαλισμός). Τώρα που δεν έχουμε ούτε τη δουλειά σίγουρη τι πρέπει να γίνει; Να αρπαχτούν ΤΕΙτζήδες και ΑΕΙ-τζήδες κι όποιος πατήσει τον άλλον κάτω; Κι αυτό τη στιγμή που δισεκατομμύρια τρέχουν από τις μίζες στα κανάλια από κι στις κωλοφυλλάδες και δε συμμαζεύεται.

Βέβαια, το κοινωνικό ζήτημα θα απλουστευτεί κατά πολύ όταν οι εργαζόμενοι αποφασίσουν να πάρουν για λογαριασμό τους τα μέσα παραγωγής και τον τεράστιο πλούτο που παράγουν για να τα διευθύνουν συλλογικά καταργώντας το παραμύθι του αυτοματισμού της οικονομίας. Προς το παρόν, πρέπει να αποκρούσουμε το παραμύθι διάφορων "αριστερών" κομμάτων που είναι στα λόγια αλληλέγγυοι με τα ΤΕΙ ενώ ξέρουν ότι σήμερα το Κεφάλαιο δεν μπορεί παρά να διασπάσει τη παιδεία. Άρα ξαναβάζουν το συντεχνιασμό από την πίσω πόρτα όταν απαιτούν την αναβάθμιση του Π.Δ. Εμάς σκασίλα μας για τη νομοθεσία! Ο μόνος αγώνας που μας συμφέρει πραγματικά είναι μέσα από αυτόνομες επιτροπές αγώνα που να ξεπεράσουν τις γραφειοκρατικές αντιπροσωπείες, να συμμετέχει όλος ο κόσμος από ΑΕΙ, ΤΕΙ, άνεργοι, νέοι μηχανικοί όλων των κλάδων ενάντια στα συντεχνιακά μικροσυμφέροντα σε αναγκαστική διαρκή σύγκρουση με τα αφεντικά για το κοινό ταξικό συμφέρον.

ΑΥΤΟΝΟΜΟΙ
ΧΗΜΙΚΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

Η άλλη πλευρά

μια συνέντευξη του Άγι Στίνα (Σπύρου Πρίφτη) κινηματογραφημένη από τον Γιάννη Γιαννουλέα

- Μπαρμπα-Σπύρο, τί μπορούμε να θεωρήσουμε σαν παράδοση του εργατικού κινήματος απέναντι στον πόλεμο ;

- Κοίταξε, στο προ του 1914 οργανωμένο πολιτικό κίνημα της εργατικής τάξης, υπήρχε μια εντελώς ελεύθερη κίνηση των ιδεών. Είχανε γίνει πολλές συζητήσεις πάνω σε θεωρητικά, πάνω σε πολιτικά, πάνω σε οργανωτικά, πάνω σε πραχτικά προβλήματα και, μέσα απ'αυτές τις συζητήσεις, συνεπλήρωσε και ολοκλήρωσε το πρόγραμμά της η κομμουνιστική αριστερά.

Οι θέσεις της Διεθνούς, οι επίσημες, που ήταν για τον πόλεμο, καθορίστηκαν από το συνέδριο της Βασιλείας, το 1912, και ήταν η πρόταση την οποίαν υπάβαλαν η Λούξεμπουργκ, ο Λένιν και ο Μαρτώφ. Τότε, έγινε αποδεχτή, αλλά με αρκετά ψαλιδίσματα για τις πιο... έτσι... οξείες, ας πούμε (πλευρές).

Αυτό ήταν ότι η εργατική τάξη έχει καθήκον να αγωνιστεί με όλες της τις δυνάμεις, να κάνει ό,τι απ'αυτήν εξαρτάται, για να αποτραπεί ο πόλεμος. Εάν, όμως, ο πόλεμος δεν αποτραπεί, τότε η εργατική τάξη πρέπει να επωφεληθεί από την οικονομική και πολιτική κρίση που προκαλεί ο πόλεμος για να επισπεύσει την πτώση της καπιταλιστικής κυριαρχίας...

Αυτή είναι η απόφαση της Βασιλείας, το 1912...

Όταν ξέσπασε ο πόλεμος, κάθε άλλο παρά αυτό το πράγμα έγινε... Όλα σχεδόν τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα, εκτός από ένα ή δύο, πέρασαν στην υπηρεσία των κυβερνήσεών τους και στην υπηρεσία του πολέμου και κάλεσαν τους εργάτες να σκοτωθούν μεταξύ τους για τα συμφέροντα των ιμπεριαλιστών τους.

Αλλά... Από την πρώτη, επίσης, μέρα του πολέμου, συγκροτείται και οργανώνεται η επαναστατική αριστερά και αναπτύσσει μια, θυελώδη και μέσα σε πολύ επικίνδυνες συνθήκες, καμπάνια κατά του πολέμου. Η θέση της Επαναστατικής Αριστεράς στον πόλεμο μέσα, όπως είχε διατυπωθεί μετά τη διάσπαση του Τσίμερβαλντ από τον Λένιν και από τους Γερμανούς πολεμιστές, μπορεί να συνοψιστεί στο εξής, και δεν είναι παρά συγκεκριμενοποίηση αυτής της απόφασης της Βασιλείας : Ότι η μετατροπή του πολέμου, από αδελφοκτόνο πόλεμο ανάμεσα στους λαούς, σε πόλεμο των λαών εναντίον των κυβερνήσεών τους και ανατροπή του καπιταλισμού, συναδέλφωση στα μέτωπα και ανάπτυξη της ταξικής πάλης στο εσωτερικό της χώρας. Διάσπαση, δηλαδή, της εθνικής ενότητας, αποκατάσταση της παγκόσμιας ενότητας στο προλεταριάτο και πάλη για την ανατροπή του καπιταλισμού...

Αυτή η θέση των επαναστατών, πράγμα που δείχνει και ποιός απ'αυτούς είχε δίκηο, υλοποιήθηκε, δηλαδή έγινε υπόθεση των μαζών, με την ρωσσική επανάσταση. Το 1917, ξεσπάει στη Ρωσσία η Ρωσσική Επανάσταση. Τώρα, το πόσο ώριμες ήταν οι συνθήκες, αυτό το δείχνει το για πόσο κράτησε η επανάσταση. Μια διαδήλωση γυναικών, στις 6 Μαρτίου του 1917, που ζητούσε ψωμί και κάρβουνα για τα παιδιά της, έρχεται σε σύγκρουση με την αστυνομία, μια έκκληση των γυναικών στα κοντινά εργοστάσια για συμπαράσταση, μια σύγκρουση των εργατών αυτών με την αστυνομία και, τ'απόγευμα, 500.000 εργάτες βρίσκονται στον δρόμο. Και, μέσα σε 2-3 μέρες, στρατός, αστυνομία, χωροφυλακή, τα πάντα διαλύονται και με την ταχύτητα αστραπής αυτή η επανσταση επεκτείνεται σε όλη αυτή την απέραντη χώρα.

Μέσα σε διάστημα από τον Μάρτη μέχρι τον Οκτώβρη - ξέχασα να πω ότι, από την πρώτη μέρα, οι εργάτες δημιουργήσανε δικά τους όργανα, δηλαδή τα εργατικά συμβούλια, τα σοβιέτ. Δηλαδή, όργανα που τα εκλέγανε οι ίδιοι, που μετακαλούσαν αυτούς που δεν τους αρέσανε, που βρισκόνταν κάτω απ'τον διαρκή τους έλεγχο, που απολογούνταν συχνά σ'αυτουνούς. Και που ήτανε, πραγματικά, όργανα δικά τους. Αυτά τα όργανα, να πούμε, που μέχρι τον Οχτώβρη του 1914 σταθήκανε σαν όργανα πάλης της εργατικής τάξης, μετατραπήκανε, μετά το '14, σε όργανα εξουσίας της εργατικής τάξης.

Τώρα, για την Ελλάδα... Γενάρη του '21...

Αυτό το αντιπολεμικό κίνημα στην Ελλάδα έγινε υπόθεση των μαζών, με αρκετή καθυστέρηση εν σχέσει με την Ευρώπη, που τρανταζόταν όλη από

τους επαναστατικούς σεισμούς, μετά την Ρωσσική Επανάσταση.

Εδώ, υπήρχε αυτός ο δίχως βάση διχασμός. Αυτό είναι γνωστό και δεν χρειάζεται να σταματήσουμε πάνω σ'αυτό.

Το ζήτημα είναι ότι, όταν έφυγε η αντιπολίτευση, είχε υποσχεθεί αυτή ότι θα σταματούσε τον πόλεμο και ότι θα επανέφερε τις ελευθερίες που είχε καταργήσει ο Βενιζέλος. Ήρθε η αντιπολίτευση στην Ελλάδα και συνέχισε τον πόλεμο. Κάλεσε τρεις ηλικίες και την τρομοκρατία των Γυπαραίων αντικατέστησε η τρομοκρατία των βασιλικών.

Ε, αυτό ήταν εκείνο που έλειπε, για να ξαναβρεί η εργατική τάξη τον εαυτό της και τις σημαίες της και να βάλει τα μέτωπα με τον πραγματικό χαρακτήρα τους. Από'κει αρχίζουν μια σειρά από απεργίες. Τον Γενάρη, απεργία των εργατών θαλάσσης, των ναυτεργατών. Το Φλεβάρη, γενική απεργία στον Βόλο, κρατάει 2 μέρες, συγκρούσεις άγριες με την αστυνομία, στο τέλος καταστέλλεται, πιάνονται κάμποσοι και στέλνονται στο στρατοδικείο Χαλκίδας. Την ίδια μέρα, απεργία των σιδηροδρομικών, η κυβέρνηση τους επιστρατεύει και στέλνει 500 στο μέτωπο, στις 18 Απριλίου στη Θεσσαλονίκη. Επειδή εκείνη την ημέρα ήταν η Παγκόσμια Πρωτομαγιά, η αστυνομία μας κάλεσε και μας είπε να την αναβάλουμε, για να μην ενοχλήσουμε τους χριστιανούς. Εμείς αρνηθήκαμε. Στους επιταφίους, χιλιάδες προκηρύξεις μοιραζόντουσαν και τους καλούσαν για την Κυριακή στους δρόμους. Γίναν συλλήψεις – ανάμεσα στους άλλους κι εμένανε – και μεταφερθήκαμε στο έκτακτο στρατοδικείο Ανδριανούπολης. Εν τω μεταξύ, μια αποστολή στρατιωτών Καβαλιωτών για το μέτωπο, σ'ένα οπλιταγωγό που βρισκόταν στο λιμάνι, στασίασε, βγήκε έξω, ενώθηκε με τους εργάτες και γινότανε συγκρούσεις, όλη μέρα στις συνοικίες, με την έφιππο χωροφυλακή.

Τον Μάη, απεργία των σιδηροδρομικών Πειραιώς – Αθηνών. Τα βαγόνια σταματήσανε πάνω στις γραμμές και, το χειρότερο απ'όλα, κάτι που έκανε και κακή εντύπωση, ήταν που ένα βαγόνι γεμάτο αναπήρους, βαρειά τραυματίες, σταμάτησε μέσα στη στοά. Το Δεκέμβρη, στην Κέρκυρα, μια συγκέντρωση, που έγινε για το λάδι, εξελίχθηκε σε συγκέντρωση αντιπολεμική. Σ'όλες δε αυτές τις συγκεντρώσεις, η πιο κύρια φωνή ήταν η φωνή "Κάτω ο πόλεμος !". Εν τω μεταξύ, οι λιποτάκτες ήτανε χιλιάδες και χιλιάδες...

Τώρα, φτάνουμε στην κατάρρευση.

Τώρα, τα πιο πολλά από αυτά είναι γνωστά. Δηλαδή, η εκθρόνιση του Κωνσταντίνου, η στάση του Πλαστήρα, η σύλληψη των μελών της κυβέρνησης, η εκτέλεσή τους κλπ.

Εκείνο που είναι άγνωστο, όχι άγνωστο, εκείνο που δεν γράψανε, είναι το χάος που είχε δημιουργηθεί. Δεν υπήρχε καμμιά πολιτική εξουσία. Χιλιάδες στρατιώτες γυρίζανε με τα όπλα στους δρόμους, κυκλοφορούσαν με τα όπλα στους δρόμους και δεν... (.) σε κανένανε.

Στη Ραιδεστό, σηκώσανε κόκκινες σημαίες και καταλάβανε – οι στρατιώτες – τα δημόσια χτίρια.

Εν τω μεταξύ, χιλιάδες και χιλιάδες πεινασμένοι και γυμνοί πρόσφυγες είχαν καταλάβει τα λιμάνια. Υπήρχε μια κατάσταση απ'αυτές που η Ιστορία ανεβάζει από τα βάθη στην κορυφή τις πιο επαναστατικές και τις πιο ριζοσπαστικές οργανώσεις και, μέσα σ'αυτή την κατάσταση, το ΚΚΕ διαλύθηκε.

Διαλύθηκε, με όλη τη σημασία της λέξης. Όταν η φυλακισμένη Κεντρική Επιτροπή βγήκε απ'τον Πλαστήρα έξω, κάνανε μια δήλωση που, ίσως, είναι η πιο επαίσχυντη δήλωση από όσες έχουν γίνει σήμερα μεσ' στο εργατικό κίνημα. Ότι, μπροστά στην εθνική συμφορά, η πάλη των τάξεων υποστέλλεται και το κόμμα γίνεται... κομπάρσοι του Πλαστήρα.

Εκείνο, όμως, που δεν μπορούσε να κάνει το κόμμα, τό'καναν ομάδες, με δική τους πρωτοβουλία και με δική τους ευθύνη, έξω από το κόμμα. Στο μικρασιατικό μέτωπο, ο Πουλιόπουλος, με δική του πρωτοβουλία, συγκρότησε μια ομάδα από στρατιώτες, κυκλοφόρησε μια προκήρυξη, αρκετά καλή, σ'όλο το μέτωπο, με την υπογραφή "Επαναστάτες στρατιώτες του μετώπου" και, σιγά-σιγά, οργάνωσε πυρήνες και ομάδες σ'όλες τις στρατιωτικές μονάδες και κυκλοφορήσανε το επαναστατικό έντυπο υλικό σ'όλες αυτές τις μονάδες.

Στη Θεσσαλονίκη, μια ομάδα, μέσα στην οποία ανήκα κι εγώ, έστελνε κάθε βδομάδα έντυπο επαναστατικό υλικό στο μέτωπο. Κάθε βδομάδα, πηγαίναμε τακτικά στο ταχυδρομείο και στέλναμε ένα δέμα στη διεύθυνση "Ραούλ Αυγέρη" – ξέρανε ότι εκεί πέρα τό'παιρνε ο Μπονάνος, ένας λοχαγός – "Ποστ Ρεστάντ Σμύρνη", από'κει πήγαινε στον Πουλιόπουλο και από'κει προωθούνταν σε όλες τις μονάδες του μετώπου.

Είχε γίνει μια πολύ καλή δουλειά στο μέτωπο. Υπήρχε στο τέλος μια πολύ σοβαρή στρατιωτική οργάνωση μέσα στο στρατό.

Εμείς, στη Θεσσαλονίκη, εκτός απ'αυτό – μπορεί να έχει κάποια σημασία – παίρναμε τα περιοδικά που κυκλοφορούσαν τότε, όπως είναι το Ρομάντζο, και παίρναμε τους στρατιώτες που θέλανε αλληλογραφία με δεσποινίδες και τους γράφαμε ότι, καλή είναι η αλληλογραφία με τις δεσποινίδες, αλλά αυτό μονάχα είναι που σε απασχολεί εκεί πέρα; γιατί είσαι; για ποιούς κοντεύεις να σκοτωθείς ή να γίνεις σακάτης; δεν το σκέφτηκες; και τους γράφαμε...

Κάθε 4 Αυγούστου, μέρα που είχε κηρυχθεί ο πρώτος παγκόσμιος πόλεμος, γινόντανε συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις αντιπολεμικές και συγκρούσεις των εργατών με την αστυνομία σ'όλη την Ελλάδα. Εξέδιδε το κόμμα, κάθε κλήρωση, ένα έντυπο – μια εφημερίδα με αρκετά φύλλα και τη κυκλοφορούσανε στρατιώτες.

Επίσης με στρατιώτες κυκλοφορούσανε και ένα σωρό άλλα έντυπα, όπως ο "Κόκκινος Ιππέας", ο "Κόκκινος Πυροβολητής"...

Έκανε μια δουλειά καλή το κόμμα αυτά τα χρόνια. Αυτό γινότανε. Όποιος θέλει μπορεί να πάρει

τη "Φωνή του Εργάτη", τη "Νέα Ζωή" της Καβάλας κι ένα σωρό άλλα έντυπα του κόμματος και θα δει εκεί πέρα, παντού, ότι οι εργάτες δεν έχουν πατρίδα, ότι οι εργάτες είναι μια ενιαία τάξη, πάνω από σύνορα, ότι ο εχθρός είναι μέσα σε κάθε χώρα και εναντίον αυτού πρέπει να στραφούν οι μάζες κλπ.

Με την απόλυση των στρατιωτών, συγκροτήθηκαν ομάδες. Σ'αυτές συμμετείχαν στρατιώτες - από'κει πήρανε το όνομα "παλιοί πολεμιστές" - όπως και στην Ευρώπη. Έκαναν ένα συνέδριο μεγάλο. Ήταν αρκετά πολλοί. Αρκετές χιλιάδες είχαν συγκεντρωθεί σ'αυτές και έβγαζαν ένα εβδομαδιαίο όργανο, τον "Παλαιό Πολεμιστή" και είχαν αναπτύξει μια πολύ μεγάλη αντιπολεμική και αντιμιλιταριστική κίνηση.

Στο τέλος, έδιναν γενικά την εντύπωση ότι ακολουθούν την εργατική τάξη και ότι ήταν σύμφωνοι με τις ιδέες της.

Με την υποχώρηση της εργατικής τάξης, μετά την γενική απεργία, αυτές απομαζικοποιήθηκαν και, στο τέλος, διαλυθήκανε.

Εκείνο που έχει περισσότερο ενδιαφέρον ήταν η γενική συνομοσπονδία των αναπήρων. Ανάπηροι πολέμου και ορφανά πολέμου. Είχανε κάνει πολλές συγκεντρώσεις, καθαρά, δηλαδή γνήσια αντιπολεμικές και αντιμιλιταριστικές, μέσα στην Αθήνα, πολλές φορές συγκρούστηκαν με την αστυνομία και αυτή δεν διαλύθηκε καθόλου. Έμεινε, μέχρι που τη διέλυσε ο Μεταξάς. Επί κεφαλής της ήτανε ένας σύντροφος στραβός, που είχε στραβωθεί από τα πολεμικά αέρια. Όσους Ριζοσπάστες να διαβάσεις, δεν θα βρεις λέξη για αυτή την ηρωική πάλη, γιατί επί κεφαλής της ήτανε αρχειομαρξιστής.

Αυτός ο Βερούχης, ο στραβός, που λέμε, αρχηγός της, ήτανε αρχειομαρξιστής. Κατόπιν είχε την αυταπάτη ότι το κίνημα αντίστασης ήταν ένα κίνημα, που, στην εξέλιξή του, μπορούσε να μετατραπεί σε ένα επαναστατικό, προλεταριακό κίνημα. Προσεχώρησε στο ΕΑΜ. Σε κάποια ποσότητα λαδιού που είχαν βρει εκεί, αυτός επέμενε ότι έπρεπε να δοθεί στους χωριάτες, που είχανε πάθει αβιταμίνωση. Αντί να δοθεί στους χωριάτες, αυτός του ΕΑΜ επέμενε ότι πρέπει να δοθεί στην Υπηρεσία του Αντάρτη και, στο τέλος, εκείνος διαφώνησε. Σε λίγες μέρες τον καλέσανε, επειδή ήτανε εκλέχτορας για το ΕΑΜ και τον σκοτώσανε στο δρόμο.

Στα τέλη του '29 - δεν θυμάμαι ακριβώς ημερομηνία - είχε γίνει η αποκάλυψη του ηρώου στα Γιάννενα, λίγο καθυστερημένη. Είναι γνωστό πώς γίνονται αυτές οι αποκαλύψεις. Μαθητές, στρατός, κλήρος, αξιωματικοί, κόσμος εκεί. Και αυτός, που αναλάμβανε το λόγο, συνήθως ήταν ή κανένας συνταγματάρχης ή κανένας δάσκαλος, μ'εκείνες τις χειρονομίες που κάνει και μ'εκείνη τη φόρα που παίρνει και μ'εκείνα που λέει για τους ηρωικούς νεκρούς, έτσι γίνεται πάντα...

Αυτή τη φορά, όμως, γινήκανε κάπως διαφορετικά. Την ώρα που ξεσήκωσε αυτό το πανί από το μνημείο, ήταν από κάτω χιλιάδες προκηρύξεις, τις οποίες υπογράφανε οι ίδιοι οι στρατιώτες, οι σκοτωμένοι, και λέγανε:

"Να σας πούμε εμείς, κι όχι αυτός, τί είναι ο πόλεμος, τί κερδίζουμε από τον πόλεμο, τί είμαστε εμείς, γιατί σκοτωθήκαμε, για ποιόν σκοτωθήκαμε και σε ποιά κατάσταση είναι σήμερα τα παιδιά μας, με την ψωροσύνταξη που τους δίνουνε αυτοί, που έχουνε γεμίσει γαλόνια από το αίμα μας...".

Ε, αυτά... Τα χάσανε, η συγκέντρωση διαλύθηκε κακήν-κακώς και αυτοί προετοιμάσανε αυτή την προβοκάτσια, που έγινε στο Καλπάκι. Δηλαδή, η φρουρά του Καλπακίου, ας πούμε... με εντολή των αξιωματικών, επιτεθήκανε στα παιδιά που ήτανε εκεί, δικά μας παιδιά, στον 5ο Πειθαρχικό Ουλαμό Καλπακίου. Έγινε μια σύγκρουση φοβερή και πιαστήκανε και καταδικαστήκανε σε θάνατο ο Βλαντάς, ο Γαμβέτας, ο Μαρκοβίτης και αρκετοί άλλοι σε άλλες ποινές...

- Αυτή η παρέμβαση, στα Γιάννενα, από ποιούς οργανώθηκε ;

- Οργανώθηκε από τη Νεολαία. Από την Κομμουνιστική Νεολαία. Και, προπαντός, οργανώθηκε από τον Αγησίλαο Βλάχο.

- Ποιά κατάσταση διαμορφώνεται στη διάρκεια του ξεσπάσματος του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου ;

- Ναι... Αυτός ο πόλεμος, αντίθετα από τον πρώτο που ξέσπασε δίχως να τον περιμένει κανείς, όλος ο κόσμος τον περίμενε. Και οι χασάπηδες τροχάγαν τα μαχαίρια τους, ανοιχτά, και τα θύματα, εντελώς... έτσι... πρόσφεραν τον εαυτό τους για σφάξιμο.

Αυτή την φορά δεν βράθηκε καμμιά ισχυρή αντιπολίτευση. Οι αντιπολιτευόμενοι ήτανε μικρές ομάδες, σ'όλο τον κόσμο, χωρίς φοβερά ονόματα - δηλαδή, παλιοί αρχηγοί.

Εμείς είχαμε δραπετεύσει στα τέλη του '42. Από την ημέρα που δραπετεύσαμε, ανασυγκροτήσαμε την ομάδα. Κυκλοφορήσαμε μια προκήρυξη και πιάσαμε τα παλιά, του πρώτου παγκοσμίου πολέμου, συνθήματα. Λέγαμε, δηλαδή, ότι κι ο πόλεμος αυτός είναι πόλεμος ανάμεσα σε χορτάτους και σε πεινασμένους ληστές για το ξαναμοίρασμα του κόσμου. Ότι καθήκον της εργατικής τάξης είναι να επωφεληθεί από τον τάφο που ανοίγει αυτός για να ενταφιάσει τον ίδιο τον ιμπεριαλισμό μέσα. Ότι η εθνική ενότης είναι απάτη, στην πραγματικότητα είναι υποταγή των μαζών στους εκμεταλλευτές τους. Και μ'αυτά τα συνθήματα, προχωρήσαμε. Με την κατοχή του πιο προχωρημένου τμήματος της Ευρώπης από τους Γερμανούς, εμείς πιστεύαμε ότι δημιουργούνταν οι πιο ευνοϊκές συνθήκες για μια πραγματικά διεθνιστική προπαγάνδα. Δηλαδή, θα δημιουργούνταν μια οικειότητα ανάμεσα στα

στρατεύματα κατοχής και στους πολίτες, τον πληθυσμό. Αυτή η οικειότητα μπορούσε να εξελιχθεί σε μια ανθρώπινη σχέση, σε μια ανθρώπινη φιλία και, σιγά-σιγά, ο Γερμανός μπορούσε να ξαναβρεί τον ανθρακωρύχο του Ρουρ, που ήτανε πρώτα, και ο εργάτης θα μπορούσε να ξαναβρεί τον εαυτό του σαν εργάτη κι όχι σαν Έλληνα καταχτημένο.

Υπάρχει. Αυτή η φωτογραφία είναι από το τμήμα μεταγωγών Χαλκίδας, όταν μας είχαν μεταφέρει από την Ακροναυπλία στην Χαλκίδα, μέχρις ότου να γίνει αυτό το στρατόπεδο στο Χαϊδάρι.

Εδώ, είναι τον Ιούνιο του '42. Ύστερα από 6-7 χρόνια στην Ακροναυπλία είχαμε μεταφερθεί στο τμήμα Μεταγωγών Χαλκίδας, μέχρι να γίνει το Χαϊδάρι.

Λοιπόν, αυτός είναι ο Τουρνόπουλος - δραπέτης, αλλά πέθανε. Αυτός είμαι εγώ. Αυτός είναι ο Κρόκος, δάσκαλος στην Ικαρία - εκτελέστηκε με τους 200. Αυτός είναι ο Βουρσούκης, δραπέτης και αυτός από την Ακροναυπλία - σκοτώθηκε απ'τους σταλινικούς. Αυτός είναι ο Μακρής - εκτελέστηκε στο Κούρνοβο. Αυτός είναι ο Ξυπόλητος - εκτελέστηκε κι αυτός στο Κούρνοβο. Αυτός είναι ο Ρεμπούτσικας, που ζει. Αυτός είναι ο Καρλαύτης, ο οποίος ζει - δραπέτης κι αυτός. Αυτός είναι δραπέτης, που τρελλάθηκε. Αυτός είναι δραπέτης, δημοσιογράφος - ζει. Αυτοί οι δυο είναι αρτεργάτες που εκτελεστήκανε με τους 200 την Πρωτομαγιά.

- Σε μια συγκυρία, όπως η σημερινή, όπου όλοι, μιλώντας για ειρήνη, προετοιμάζουν τον πόλεμο, ποιά κατάσταση βλέπεις να διαμορφώνεται; Δηλαδή, τί συμπεράσματα μπορούν να αντληθούν, σε σχέση με μια προηγούμενη εμπειρία που υπάρχει ;

- Να σου πω. Πρώτ'απ'όλα, έχουμε μια κυβέρνηση η οποία, τουλάχιστον 100 φορές την ημέρα, μ'όλα τα μέσα που διαθέτει, μας λέει ότι πραγματοποιεί στην χώρα μια αλλαγή με περιεχόμενο σοσιαλιστικό. Ο καθένας, που έχει μια στοιχειώδη πείρα απ'αυτό το κίνημα κι από την Ιστορία, ξέρει ότι, μέσα σε μια καπιταλιστική κοινωνία, δεν υπάρχει και δεν μπορεί να υπάρχει τίποτα που να έχει μια οποιαδήποτε σχέση με τον σοσιαλισμό, με τη χειραφέτηση δηλαδή των εργαζομένων.

Όποιος έχει κάποια εμπειρία ή κάποια σχέση από το παλιό εργατικό κίνημα, ξέρει ότι τίποτα δεν έχει αξία στην εργατική τάξη και γενικά στις μαχόμενες για την απελευθέρωσή τους μάζες, αν αυτό δεν είναι αποτέλεσμα της δικής τους πολιτικής πείρας και της δικής τους αυτόνομης δράσης. Πρόκειται συνεπώς για μια απάτη.

Υπάρχουνε σημεία που μπορεί να εξαπατηθούν οι εργάτες - οι κοινωνικοποιήσεις, οι εθνικοποιήσεις, αυτό, ότι, κατά κάποιον τρόπο, οι εργάτες είναι συνεταίροι στην παραγωγή κλπ. Εκεί, όμως, όπου δεν μπορεί να εξαπατήσει, είναι ακριβώς η πολιτική του πολέμου.

Εγώ νομίζω ότι δεν υπάρχει - και δεν μπορεί να υπάρχει - άλλο κριτήριο, για την προοδευτικότητα ή την αντιδραστικότητα μιας κυβέρνησης και ενός καθεστώτος, από τη στάση του απέναντι του πολέμου.

Τί κάνει σήμερα αυτή η κυβέρνηση, που σε κάθε ευκαιρία προβάλλει τον αρχηγό της, ότι είναι υπέρ της ειρήνης γενικά και ότι είναι προσωπικότητα σε επίπεδα παγκόσμια ;

Στην πραγματικότητα, καλλιεργείται ένας εθνικισμός τόσο ηλίθιος και τόσο παιδαριώδης, όσο δεν υπήρξε ποτέ, ούτε και την εποχή που ο κόσμος μιλούσε "να πάρουμε την Πόλη". Διαρκώς, αυτοί οι αντιπρόσωποι από τους διάφορους ομίλους και τους διάφορους συλλόγους και τις διάφορς λέσχες, παρουσιάζονται, διαρκώς, ότι αυτό που κάνουνε ή οι ζωγράφοι, ας πούμε, που ζωγραφίζουνε ή οι άλλοι, ξέρω 'γω, που γράφουνε ή που κάνουνε άλλη συλλογική εργασία, ότι όλο αυτό το πράγμα το κάνουνε για να διαφυλάξουνε, ας πούμε, την κληρονομιά μας - την κληρονομιά του λαού που έχει προγόνους θεούς και ηρώους και λοιπά.

Ένα τέτοιο πνεύμα καλλιεργείται και από την άλλη μεριά, με κάτι νταηλίκια με τους Τούρκους, και διατηρείται ένα πολεμικό πνεύμα στις μάζες.

Δηλαδή, ο κόσμος σήμερα, σε μια περίοδο όπου μπορεί με το πάτημα ενός κουμπιού να εξαπολυθεί μια θάλασσα από πύρινη λάβα και να μην αφήσει τίποτα όρθιο, αυτή η κυβέρνηση δεν κάνει τίποτα άλλο από το να προετοιμάζει το λαό να ανεχθεί μια τέτοια κατάσταση, δηλαδή, να δώσει τον εαυτό του τροφή σ'αυτή τη λάβα.

Εγώ νομίζω ότι ο κίνδυνος μπορεί να υπάρχει από τη διαφορά που έχουν αυτές οι δυο μεγάλες δυνάμεις μεταξύ τους, που, και η μια και η άλλη, διεκδικούν την κυριαρχία του κόσμου. Αλλά ο κίνδυνος υπάρχει επίσης και από τους εξοπλισμούς τους ίδιους που γίνονται και από τις κλίκες που υπάρχουν σ'όλες τις χώρες και, εκεί, τά'χει χάσει σήμερα η κοινωνία, δηλαδή, με την επιστήμη και την τεχνολογία, είναι ικανή να δημιουργήσει μια κοινωνία, που όχι απλώς να εξασφαλίσει μια ανθρώπινη ζωή σ'όλα τα πλάσματα του πλανήτη, αλλά μπορεί να δημιουργήσει μια κοινωνία τόσο φωτεινή, όσο η φαντασία κάνει και τον πιο αισιόδοξο ουτοπιστή, να μην είχε ποτέ συλλάβει.

συνέχεια απ'την πρώτη σελίδα

Κι έπειτα, πάλι εκεί, δίπλα στο Πολυτεχνείο, οι ίδιοι μπάτσοι σκοτώσαν ένα δεκαπεντάχρονο παιδί... Βλέπετε, όλοι οι σκοτωμένοι ήταν "κωλόπαιδα" κι είχαν την ίδια "νεύρωση"...

Τον άλλο χρόνο, όμως, είδα τον κ.Μαγκάκη, τον καθηγητή, εκεί στο νεκροταφείο του Ζωγράφου... Να "αποτίει φόρο τιμής" στους νεκρούς του 1973... Κι όταν του είπαν κάποιοι "εδώ, πιο πέρα είναι και το άλλο το παιδί, του 1985", ο κ.Μαγκάκης δήλωσε : "Τί σχέση έχω εγώ με αυτό;"...

Ίσως, λοιπόν, με τα χρόνια να περνάει η "νεύρωση"... Άλλωστε, δυο απ'την παρέα του "ΑΣΠΡΟ" βγήκανε κεντρεπίτροποι του ΚΚΕ... Και κάποιος άλλος πέρασε στη ΝΔ... Κι άλλοι στο ΣΥΝ... Και κάποιοι στο ΠΑΣΟΚ... Και οι πιο πολλοί, απλά, στη βιοπάλη...

Μην εκπλήττεσθε. Εδώ, περνάει ακόμη και των νεκρών η "νεύρωση"... Με τον καιρό, τους το αναγνωρίζουν ακόμη κι οι φονιάδες τους... Και βλέπεις τους μπάτσους και τους καραβανάδες, να καταθέτουνε στεφάνια στη μνήμη των "κωλόπαιδων", και να τα λένε "ήρωες"...

Ότι, όμως, και να κάνουν, η "νεύρωση" εξακολουθεί να μένει ενδημική. Και οι φορείς της, τα "κωλόπαιδα", τα κάνουν κάθε χρόνο λίμπα...

Ίσως, γιατί δεν σέβονται τους νεκρούς τόσο, όσο τη νεύρωση που τους οδήγησε στο θάνατο.

Και, κάθε χρόνο, τέτοια μέρα λυσσάνε οι "υγιείς", οι "μη-νευρωτικοί" και - πάνω απ'όλους - λυσσάνε οι "αποθεραπευθέντες"...

Λυσσάνε, γιατί - θέλουνε, δεν θέλουν - αυτή η νεύρωση της Ελευθερίας των "κωλόπαιδων", ούτε θεραπεύεται, ούτε ελέγχεται...

Κι αυτή είναι η μεγαλύτερη προσφορά των "νευρωτικών κωλόπαιδων" του 1973, του 1980, του 1985 κι όλων των άλλων χρονολογικών και τοπολογικών σημείων της Ιστορίας...

Γι'αυτό και μόνο, το Πολυτεχνείο εξακολουθεί να μην παραδίδεται...

ούτε στους μπάτσους...

ούτε στις προθήκες των μουσείων...

ΟΠΛΙΣΕ

τις επιθυμιες σου

ΑΦΟΠΛΙΣΕ

την εξουσια.